

~~உ. எ. இ. இ.~~

நளவேண்பா — சுயம்வரகாண்டம்
1 — 55 செய்யுள்

உரை, ஆசிரியர் வரலாறு, நளன் சரிதம்
முதலியவற்றுடன்

த.ய.
0420

சு ன் னு க ம் :

வட-இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகத்தாரால்
வெளியிடப்பட்டது

ஓம்

புகழேந்திப் புலவர்

இயற்றிய

நளவெண்பா

சுயம்வரகாண்டம் 1-55 செய்யுள்
(உரையுடன்)

சுன்னாகம் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற்பதிப்பகம்

நளவெண்பா

சுயம்வரகாண்டம் 1—55 செய்யுள்

பொருளடக்கம்

1. பதிப்புரை
2. நூலாசிரியர் வரலாறு
3. நளன் சரிதம்
4. சுயம்வரகாண்டம் 1 — 55
5. உரைப்பகுதி

பதிப்புரை

நளவெண்பா என்பது, கிடதநாட்டிலிருந்து செங்கோலோச்சிய நளன் சக்கரவர்த்தியின் சரித்திரத்தைக் கூறும் செந்தமிழ்ச் சிறுகாப்பியமாகும். இதனைத் தமிழ் நலங் கனியுமாறு இனிய வெண்பாக்களால் இயற்றியவர், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய புகழேந்திப் புலவராவர். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முன்னர், நளன் கதையினைக் கூறும் தமிழ் நூல்கள் இருந்தனவென்பதற்குச் சான்றுகள் இவ்வெனினும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன், சங்ககாலத்திருந்த தமிழ் மக்களால் நளன் வரலாறு நன்கறியப்பட்டிருந்த தென்பது,

“வல்லா டாயத்து மண்ணர சிழந்து
மெல்லியல் தன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்”

என்று இளங்கோவடிகள் கூறுமாற்றான் அறியக்கிடக்கின்றது.

இச்சரிதம், பாண்டவரூள் முன்னவனாகிய தருமராசனுக்கு வியாசமுனிவன் எடுத்தியம்பிய மகாபாரதக் கிளைக்கதைகளுள் ஒன்றாகும். கி. பி. 1564-ம் ஆண்டு சிங்காசன மேறிய “கொற்கையாளி” அகிலீராமபாண்டியர், கவிச்சுவை ததும்புமாறு இயற்றிய நடைதம் என்னும் காப்பியமும், நல்லாப்பிள்ளை பாரதத்தமைந்துள்ள கிளைக்கதையும், “நடைதக் கவித்துறை” என்னும் நூலும் நளன் கதையைக் கூறும் தமிழ்ச் செய்யுணுல்களாம்.

நளன் கதையை வடமொழியில் உரைக்கும் நூல்கள் மகாபாரதத்து ஆரணிய பர்வத்துள்வரும் “நளோபாக்கியாந” மும், ஸ்ரீ ஹர்ஷன் இயற்றிய “நைஷதமும்”, மகாகவி காளி தாசனால் இயற்றப்பட்டதெனப்படும்) “நளோதயம்” என்னும் நூலுமாம்.

நளன் கதையை வடமொழியிற் படித்தின்புற்ற ஆங்கிலப் புலவர் ஒருவர், “ அக்கதை வனப்புடையதும், பல்சுவையும் பொருந்தியதும், உள்ளத்தைக் கவரும் பான்மையது ” மெனக் கூறியுள்ளார். இவ்வினிய கதையினைப் பொருட்சுவையும், சொல்வனப்பும், இசையின்பமுஞ் செறியுமாறு தமிழுலகத்துக்கு அளித்த புலவர்திலகர், பாவிற் சிறந்த வெண்பாவினால் யாத்து “ வெண்பாவிற் புகழேந்தி ” என்னும் சிறப்புப் பெறுவாராயினர்.

இந்நூல், சுயம்வரகாண்டம், கலிதொடர்காண்டம், கலிநீங்கு காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களை யுடையது.

அவற்றுள், முதற்காண்டமாய் சுயம்வரகாண்டத்தின் முதலிலுள்ள ஐம்பத்தைந்து வெண்பாக்களை, கலாசாலமாணவர்க்கும் பயன்படுமாறு வெளியிடுகின்றோம். நூலாசிரியர் வரலாறு, நளன் சரிதம், செய்யுட்கலாக்கு உரைப்பகுதி என்னும் இவற்றையும் படிப்போர்க்குப் பயன் பெறுமெனக் கருதிச் சேர்த்திருக்கின்றோம்.

இத்தகைய நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியில் எம்மை மேன்மேலும் ஊக்கப்படுத்துமாறு வித்தியாபிமானிகளை வேண்டுகின்றோம்.

வ. இ. தமிழ்நூற்பதிப்பகத்தார்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

புகழேந்திப் புலவர், தொண்டை மண்டலத்திலே செங்கற்பட்டென வழங்கும் செங்கழுநீர்ப்பட்டிக்கு அண்மைக்கண் ணுள்ள பொன்விளைந்த களத்தூரிற் பிறந்தனர். இவர் விளங்கிய காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டென்பர். இவர் துளுவ வேளாள மரபினர்; வைணவ மதத்தினர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் நளவெண்பாவும், இரத்தன்ச்சுருக்கமும். இவர் பாடியதாக வழங்கப்படும் தனிப்பாடல்களும் பலவுள.

அவற்றுள், கொழும்பு ஆரோதன் மைந்தன்மீது உரைத்த தென வழங்கும் ¹ “ கயற்காவிராறுங் கொழும்பிற் பிரசண்டா ” என்னும் விருத்தத்தானும், கதிர்காம வேலர்முன் பாம்பை மயில்விடப் பாடியதென வழங்கும் ² “ தாயரவை முன் வருத்தும் ” என்னும் வெண்பாவானும் (இவை புகழேந்தியார் பாடல்களெனின்) புகழேந்திப்புலவர் ஈழமண்டலத்துக்கும் வந்துள்ளார் என்பது புலப்படுகின்றது. அன்றியும், புகழேந்திப் புலவருக்கு ஆயிரம் பொன்னும் யானையும் பரிசிலாக

1 கயற்காவி நானும் கொழும்பிற் பிரசண்டா

காரார் கோடைச் சேங்கை ஆரோதன் மைந்தா
இயக்காநின் மார்பிற் செழும்புன்னை யந்தார்
இப்போது நீநல்கி லென்பேதை தன்மேற்
சயக்காம வேளம்பு கைக்காது முத்தின்
றுமஞ் சுடாசந் தனம்பூசி னுலும்
தியக்காது வேயுந் செவிக்கும் பொறுக்குந்
தீயென்று முளாது தீங்கட் கொழந்தே.

2 தாயரவை முன்வருத்துந் சந்த்ரோ தயந்தனக்குண்
வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ — தீயரவைச்
சீறு மயிற்பெருமாள் தேன்கதிர்கா மப்பெருமாள்
ஏறு மயிற்பெருமா ளே.

அளித்த 1 “சிக்கையாரியசேகரன்” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அரசு புரிந்த மன்னருள் ஒருவராதல் கூடும். ஆரிய சேகரன் இறந்தது கேட்டு விசனமுற்றுரைத்த 2 “ஆகாவிதியோ” என்னும் வெண்பாவால், புகழேந்திப்புலவர் காலத்திலேயே ஆரியசேகரன் விண்ணுலகெய்தினன் என்று அறியக்கிடக்கின்றது; இவை இன்னும் ஆராய்ந்து துணிதற்குரியன.

“அல்லியரசாணிமாலை”, “புலந்திரன் களவுமாலை” முதலிய நூல்களையும் இவரே இயற்றினார் என்றும் ஒரு சிலர் கூறுவர். இக் கூற்றுக்கும் “ஒட்டக்கூத்தர் இவரைச் சிறைப் படுத்துவித்தார்; சோழராசன் மனைவியார் (பாண்டியன் மகள்) இவரைச் சிறைநீக்குவித்தார்” என்னும் இன்னொரு ரன்ன நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கன்னபரம்பரைக் கதைகளேயன்றி வேறுதாரங்களில்லை. கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தியார், ஓளவையார் என்னும் நால்வரும் ஒரே காலத்தவர் என்னுங் கொள்கையும் ஆராய்ச்சிக்குரியதே.

பாவிற் சிறந்த வெண்பாவால் யாக்கப்பெற்ற நூல்களில் றலைசிறந்து விளங்கும் நளவெண்பாவினை இயற்றிய பெருமையொன்றே, இவர் புலவர் திலகர் என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். தமிழ்ப்புலவர்களின் உண்மை வரலாறுகளை ஆராய்ந்து வெளியிடல் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்த பெருங் கடனாகும்.

1 பாவலன் வாசலில் வந்திபம் வாங்கப் படிபுரக்கும் காவல ன்றும் படிவைத்த வன்கண்டி யொன்பதிலும் மேவலர் மார்பினுந் தீண்டோ ளினுந்சேம்பொன் மேருவினும் சேவகங் கோட்டிய மால்சிக்கை யாரிய சேகரனே.

2 ஆகா விதியோ வடலா ரியர்கோமாள் ஏகா வலனற் றழிந்தநாள் — ஓகோ தருக்கண்ணி லுங்குளிர்ந்த தண்ணளிதந் தாண்ட தருக்கண்ணி லுஞ்சூடுமே தீ.

பல்வளங்களும் செறிந்த நிடதநாட்டரசனாகிய நளன், விதர்ப்பநாட்டரசனாகிய வீமன் புதல்வி “கன்னலஞ் சுவை கனிந்த சொற்றமயந்தி என்னும் பொன்னனங் கொம்பலு” ன்ருடைய கற்பு, பொற்பு முதலியவற்றைப் பலபடி பலர் புகழ்க் கேட்டு, அவன்பாற் காதல்கொண்டிருந்தான். அவளும் “செம்மனத்தான் தண்ணளியான் செங்கோலான்; அருளின துறையுள்; நல்லறத்தின் வேலி; சொற்றறருளுறு கல்வியந் தெய்வமாக்கடல்; குரைகடற் புவிபுகழ் குணக்குன்றம்” எனப் புகழ்ந்தேத்தப்படும் நளன்பாற் காதல் கொண்டிருந்தாள்.

“மங்கை சுயம்வரநாள் ஏழென்று வார்முரசம் எங்கும் அறைக” என்று விதர்ப்பர்கோன் தூதரைப் பல தேசங்களுக்கும் அனுப்பினான். நளமகாராசனும், மற்றும் வேந்தரும், இர்திரன், வருணன் முதலியோரும் சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்தனர். ‘அழகு சுமந்தினைத்த ஆகத்தா’ ளாகிய தமயந்தி ‘பொறையெனும் புவிக்குத் தானேர் பொறையனா யுயிர்களோம் பும்’ நளனுக்கே மாலை சூட்டினாள்.

திருமணம் நிறைவெய்தியபின்னர், நளனுந் தமயந்தியும் கிடதநாடேகி மாவிந்த நகரத்திலிருந்து செங்கோலோச்சி வருநாளில், நளன் புட்கரனுடன் சூதாடி நாடு முதலிய எல்லாவற்றையும் பணயமாக வைத்துத் தோற்றனன்; தோற்ற பின்னர் நளன் மக்கள் இருவரையும் வீமன்பால் விடுத்துத் தமயந்தியோடு நாடகன்று காடு புக்கனன்.

காட்டகத்துள்ள பாழ் மண்டபம் ஒன்றில் உறங்குகையில், நளன் தமயந்தியை நீத்தகன்றான்; உறக்கம் நீங்கிய தமயந்தி நளனைக் காணாது வருந்திப் புலம்பிச் சேதிநா

படைந்து, அங்கு நின்றும் விதர்ப்பநாடு போந்து தந்தைபா
லிருந்தாள்.

தமயந்தியை விட்டுநீங்கிய நளன், தீவாய்ப்பட்ட
கார்க்கோடகளை, அவன் வேண்டியவாறு எடுத்துப் புறத்தே
விட்டுப் பின் அவனால் தீண்டப்பட்டு வேற்றுருவடைந்து
சென்று, அயோத்தி மன்னன்பால் மடைத்தொழிலும் தேர்த்
தொழிலுள் செய்ய அமர்ந்திருந்தான்.

தமயந்தியின் விரும்பின்படி நளனை நாடிச் சென்று திரும்பி
வந்த அந்தணன் ஒருவன், நளன் அயோத்தியில் இருப்பதை
உய்த்துணர்ந்து தமயந்திக்கு அறிவித்தலும் அவள், 'தமயந்
திக்கு இரண்டாம் சுயம்வரம்' என்று அயோத்தி மன்னற்கு
ஓலை போக்குவித்தாள்; அம் மன்னன் தன் தேர்ப்பாகனாகிய
நளனுடன் வருதலும் தமயந்தி வேற்றுருவடைந்தவன் நள
னென அணர்ந்து தந்தைக்கறிவித்தனள்; வீமன் விரும்பிய
வாறு நளனும் கார்க்கோடகனளித்த ஆடையைத் தரித்துச்
சுயலுபம் பெற்றான்.

நளன் சின்னாட் குண்டினபுரத்திலிருந்து பின் தமயந்தி
புடனும் மக்களுடனும் விடதநாடுசென்று புட்கரனுடன் மறு
சூதாடி வெற்றியடைந்து மாவீந்த நகரத்திலிருந்து செங்கோ
லோச்சி வருவானாயினான்.

சுயம்வர காண்டம்

நூல் வரலாறு

[நாடிமுத்த தருமபுத்திரர் வளத்தில் வருந்தி இருந்தல்]

1. பாண்டவரின் முன்தோன்றல் பார்முமுதுந் தோற்றொருநான்
ஆண்டகையே தூதுவனாய்ச் சென்றவனி — வேண்ட
மறுத்தான் இருந்தானை மண்ணெறும்போய் மாளப்
பொறுத்தான் இருந்தான் புலர்ந்து.

[வருந்தியிருந்த தருமபுத்திரரை அரசர்கள் கண்டு அளவளாவுதல்]

2. நாட்டின்கண் வாழ்வைத் துறந்துபோய் நான்மறையோர்
சுட்டங்கள் சூழ இருந்தானைக் — காட்டில்
பெருந்தகையைக் கண்டார்கள் பேரெழிற்பேரன் வேந்தர்
வருந்தகைய ரெல்லாரும் வந்து.

[வியாச முனிவர் தருமபுத்திரரைச் சந்தித்தல்]

3. கோற்றவேற் றானைக் குருநாடன் பாலணந்தான்
எற்றுநீர் ஞாலத் திருணீங்க — முற்றும்
வழிமுறையே வந்த மறையெல்லார் தந்தான்
மொழிமுறையே கோத்த முனி.

[தருமர் வியாசர் வருகையால் மகிழ்ந்துபரிந்தல்]

4. மறைமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்
பிறவிப் பெருந்துயர மெல்லாம் — அறவே
பிழைத்தேன்யா நென்றானப் போழி யானை
அழைத்தேவல் கொண்ட அரசு.

[வியாசர் தருமனை வாடி இருந்தமைக்குக் காரணம் என்னெனல்]

5. பேய்த்திருவந் துற்றாலும் வெந்துயர்வந் துற்றாலும்
ஓத்திருக்கு முள்ளத் தூவோனே — சித்தம்
வருந்தியவா நென்னென்றான் மாமறையா லுள்ளம்
திருந்தியவா மெய்த்தவத்தோன் தேர்ந்து.

[தருமபுத்திரன் தன்வருத்தந்திந்துக் காரணங் கூறல்]

6. அம்பொற் கயிலைக்கே யாகத் தரவணிவார்
தம்பொற் படைக்குத் தமிழனா — எம்பியைமுன்
போக்கினே நென்றுரைத்தான் பூதலத்து மீதலத்தும்
வாக்கினே ரில்லாத மன்.

[வியாசர் தருமனை நோக்கி வருந்தவேண்டாமெனல்]

7. காண்டா வனந்திக் கடவுளுணக் கைக்கணையால்
நீண்ட முகிறடுத்து நின்றற்கு — மீண்டமரர்
தாளிரண்டு நோவத் தனித்தனியே ஓடியநாள்
தோளிரண்டு மன்றோ துணை.
- [தருமன் முனிவரிடம் தான் நாடிழுந்துகாடுபுகக் காரணம் என்னெனல்]
8. பேராச மெங்கள் பெருந்திருவுங் கைவிட்டுச்
சேர்வரிய வெங்கானஞ் சேர்தற்குக் — காரணந்தான்
யாதோவப் பாவென்றா நென்றுத்தன் வெண்குடைக்கீழ்த்
தீதோவப் பார்காத்த சேய்.

[வியாசர் தருமபுத்திரனுக்கு விடைகூறித் தேற்றல்]

9. கேடில் விழுச்செல்வங் கேடெய்து சூதாடல்
எடவிழ்தார் மன்னர்க் கியல்பேகாண் — வாடிக்
கலங்கலைநீ என்றுரைத்தான் காமருவு நாடற்
கிலங்கலைநூன் மார்ப் னெடுத்து.
- [தருமபுத்திரன் முனிவரிடம் “என்போல் சூதாடி நாடிழுந்து
வருந்தியவருளரோ” என வினாவுதல்]
10. கண்ணிழந்து மாயக் கவறாடிக் காவலர்தாம்
மண்ணிழந்து போந்து வனமநண்ணி — விண்ணிழந்த
மின்போலு நூன்மார்ப் மேதினியில் வேறுண்டோ
என்போ லுழந்தா ரிடர்.
- [சூதாட்டத்தால் நாடிழுந்த நான் கதையை வியாசர்
சொல்லத் தொடங்குதல்]
11. சேமவேன் மன்னனுக்குச் செப்புவான் செந்தனிக்கோல்
நாமவேற் காளை நளனென்பான் — யாமத்

தொலியாழி வைய மொருங்கிழப்பப் பண்டு
கலியால் விளைந்த கதை.

[நிதநாட்டிச் சிறப்பு]

12. காமர் கயல்புரளக் காவி முகைநெகிழத்
தாமரையின் செந்தேன் றளையவிழப் — பூமடந்தை
தன்னாட்டம் போலுந் தகைமைத்தே சாகாஞ்சூழ்
நன்னாட்டின் முன்னாட்டு நாடு.
- [இது முதல் ஐந்து பாட்டால் நகரச் சிறப்புக் கூறுகிறார்]
13. கோதை மடவார்தங் கொங்கை மிசைத் தமிழர்ந்த
சீத களபச் செழுஞ்சேற்றால் — வீதிவாய்
மானக் கரிவழுக்கு மாவிந்தம் என்பதோர்
ஞானக் கலைவாழ் நகர்.
14. நின்று புயல்வானம் பொழிந்த நெடுந்தாரை
என்று மகில்கமழு மென்பரால் — தென்றல்
அலர்த்துங் கொடிமாடத் தாயிழையா மைப்பால்
புலர்த்தும் புகைவான் புகூந்து.
15. வேஞ்சுலையே கோடுவன மென்குழலே சோருவன
அஞ்சிலம்பே வாய்விட் டரற்றுவன — கஞ்சங்
கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே
விலங்குவன மெய்நெறியை விட்டு.
16. தெரிவனநூ லென்றுந் தெரியா தனவும்
வரிவளையார் தங்கண் மருங்கே — ஒருபொழுதும்
இல்லாதனவு மிரவே இகழ்ந் தெவருங்
கல்லா தனவுங் கரவு.
17. மாமனுதால் வாழ வருசந்திரன் சுவர்க்கி
தாமரையாள் வைகுந் தடந்தோளான் — காமருழ்ந்
தாரான் முரணைகர் தானென்று சாற்றலாம்
பாராளும் வேந்தன் பதி.

18. ஓடாத தானை நளனென் றுளநொருவன்
பீடாருஞ் செல்வப் பெடைவண்டோ — டோ
முருகுடைய மாதர் முகநனைக்குந் தண்டா
ரருகுடையான் வெண்குடையர் னங்கு.

[நளனது சேங்கோற் சிறப்பு]

19. சீத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை யறங்கிடப்பத்
தாதன்ழ்ப்புந் தாரான் றனக்காத்தான் — மாத
ரருகூட்டும் பைங்கிளியு மாடற் பருந்து
மொருகூட்டில் வாழ வுலகு.

[நளன் சோலை புததல்]

20. வாங்குவளைக் கையார் வதன் மதிபூத்த
பூங்குவளைக் காட்டிடையே போயினான் — தேங்குவளைத்
தேனடி வண்டு சிறகுலர்த்து நீர்நாடன்
பூநாடிச் சோலை புக.

[வசந்தகால வருகை]

21. வேன்றி மதவேடன் வில்லெடுப்ப வீதியெல்லாம்
தென்றன் மதுநீர் தெளித்துவர — நின்ற
தளவேனன் மீதலருந் தாழ்வரைசூழ் நாடற்
கிளவேனில் வந்த தெதிர்.

[நளன் பூஞ்சோலை யடைதல்]

22. தேரிற் றுகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின்
வேரீப் புனைனைப்ப வேயடைந்தான் — கார்வண்டு
தொக்கிருந்தா லித்துழலும் தூங்கிருள்வெய் யோற்கொதுங்கிப்
புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்.

[நளன் அங்கே ஒரு அன்னப் பறவையைக் காணல்]

23. நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடியதன்
ருணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப — மாணிறத்தான்
முன்னப்புட் டோன்று முளரித்தலை வைகு
மன்னப்புட் டோன்றிற்றே யாங்கு.

[அரசன் பரிசாரிகைப் பெண்ணிட்த்து அன்னத்தைப்
பிடித்துத் தாச் சோல்லுதல்]

24. பேதை மடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமன்
மேதிக் குலமேறி மென்கரும்பைக் — கோதிக்
கடித்துத்தான் முத்துமிழும் கங்கைநீர் நாடன்
பிடித்துத்தா வென்றான் பெயர்ந்து.

[பெண்கள் அரசன் கட்டளைப்படி அன்னத்தைப் பிடித்துக்
கொணர்தல்]

25. நாடிமட வன்னத்தை 'நல்ல மயிற்சூழா
மோடி வளைக்கின்ற தொப்பவே — நீடியநற்
பைங்கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து
தங்கோலின் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து.

[அப்பொழுது அன்னங் கலங்குதல்]

26. அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டுபோய்
மன்னன் றிருமுன்னர் வைத்தலுமே — யன்ன
மலங்கிற்றே தன்னுடைய வான்கிளையைத் தேடிக்
கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு.

[அரசன் அன்னத்துக்குத் தேறுதல் மொழி கூறல்]

27. அஞ்சன் மடவனமே யுன்ற னணிநடையும்
வஞ்சியனையார் மணிநடையும் — விஞ்சியது
காணப் பிடித்ததுகா னென்றான் களிவண்டு
மாணப் பிடித்ததார், மன்.

[அன்னம் கலக்கம் ஒழிதல்]

28. செய்ய கமலத் திருவை நிகரான
தையல் பிடித்த தனியன்னம் — வெய்ய
அடுமாற்ற மில்லா வரசன் சொற்கேட்டுத்
தடுமாற்றக் தீர்ந்ததே தான்.

[அன்னம் நளனுக்குத் தமயந்தி தக்கவளேனல்]

29. தீசைமுகந்த வெண்கவிகைத் தேர்வேந்தே யுன்ற
னிசைமுகந்த தோளுக் கிசைவாள் — வசையி
றமயந்தி யென்றோதுந் தையலாண் மென்றோ
ளமயந்தி யென்றோ ரணங்கு.

[நளன் தமயந்தியிடத்து ஆசைகொள்ளுதல்]

30. அன்ன மொழிந்த மொழிபுகா முன்புக்குக்
கன்னி மனக்கோயில் கைக்கொள்ளச் — சொன்னமயி
லார்மடந்தை யென்ற னாநங்கன் சிலைவளைப்பி
பார்மடந்தை கோமான் பதைத்து.

[அன்னம் தமயந்தியின் வரலாற்றைக் கூறுதல்]

31. எழுவடுதோண் மன்னா விலங்கி கழயோர் தூண்டக்
கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை — யுழுநர்
மடைமதிப்பத் தேன்பாயு மாடொலிநீர் நாடன்
கொடை விதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

32. நாற்குணமும் நாற்படையா வைம்புலனு நல்லகைச்சா
வார்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா — வேற்படையும்
வாளுமே கண்ண வதன மதிக்குடைக்கீ
ழாளுமே பெண்மை யரசு.

33. மோட்டிளங் கொங்கை முடியச் சூமந்தேற
மாட்டா திடையென்று வாய்விட்டு — நாட்டே
னலம்புவார் கோதை யடியிணையில் வீழ்ந்து
புலம்புமா நூபுரங்கள் பூண்டு.

34. என்று துடங்கு மிடையென்ப வேழலகு
நின்ற கவிதை நிழல்வேந்தே — யொன்றி
யறுகாற் சிறுபறவை யஞ்சிறகால் வீசஞ்
சிறுகாற்றுக் காற்றது தேய்ந்து.

35. சேந்தேன் மொழியாள் செறியழக பந்தியின்கீழ்
இந்து முறியென் றியம்புவார் — வந்தென்றும்
பூவுளி வேந்தன் பொருவெஞ் சிசைசார்த்தி
ஏவாளி தீட்டு மிடம்.

[நளன், உனக்கு அவளுடன் என்ன சம்பந்தமெனல்]

36. அன்னமே நீயுரைத்த வன்னத்தை யென்னாவி
உன்னவே சோரு முனக்கவளோ — டென்னை
அடைவென்றான் மற்றந்த அன்னத்தை முன்னே
நடைவென்ற டன்பா யயந்து.

[அன்னம் விடையளித்தல்]

37. பூமனைவாய் வாழ்கின்ற புட்குலங்கள் யாமவடன்
மாமனைவாய் வாழு மயிற்குலங்கள் — காமன்
படைகற்பான் வந்தடைந்தான் பைந்தொடியாள்பாத
நடைகற்பான் வந்தடைந்தேம் நாம்.

38. இற்றது நெஞ்ச மெழுந்த திருங்காதல்
அற்றது மான மழிந்ததுநாண் — மற்றினியுள்
வாயுடைய தென்னுடைய வாழ்வென்றான் வெங்காமத்
தீபுடைய நெஞ்சுடையான் தேர்ந்து.

[அன்னம் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்குதல்]

39. வீமன் திருமகளாம் மெல்லியலை உன்னுடைய
வாம நெடும்புயத்தே வைகுவிப்பேன் — சேம
நெடுங்குடையாய் என்றுரைத்து நீங்கியதே அன்னம்
ஒடுங்குடையாள் தன்பா லுயர்ந்து.

[நளன் தமயந்திபால் வேட்கையுறல்]

40. இவ்வளவீற் செல்லுங்கொல் இவ்வளவீற் காணுங்கொல்
இவ்வளவீற் காத லியம்புங்கொல் — இவ்வளவின்
மீளுங்கொ லென்றுரையா விம்மினான் மும்மதநின்
முளுங்கொல் யானே யரசு.

41. சேவல் சூயிற்பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுசூரல்கேட்
டாவி யுருகி அழிந்திட்டான் — பூவி
னிதையன்னஞ் செங்கா விளவண்ணஞ் சொன்ன
நடையன்னந் தன்பா னயந்தது.
42. அன்ன முரைத்த சூயிலுக் கலசவாள்
மென்மயி றன்றேகை விரித்தாட — முன்னதனைக்
கண்டாற்றா துள்ளங் கலங்கினான் காமநோய்
கொண்டார்க்கிலி தன்றே குணம்.
43. வாரணியுங் கொங்கை மடவாள் நூடங்கிடைக்குப்
பேருவமையாகப் பிறந்துடையீர் — வாரிர்
கொடியா ரெனச்செங்கை கூப்பினு னெஞ்சந்
துடியா நெடிதுயிராச் சோர்ந்து.
44. கோங்கை யினரீராற் சூளிரந்த விளஞ் சொற்கரும்பாற்
பொங்கு சுழியென்னும் பூந்தடத்தின் — மங்கைகறுங்
கொய்தாம வாசக் குழனிழற்கீழாநேனே
வெய்தாமக் காம விடாய்.
- [தமயந்தீ அன்னத்தீடம் செய்தி வினாதல்]
45. மன்னன் விடுத்த வடிவிற் றிகழ்கின்ற
அன்னம்போய்க் கன்னி அருகணைய — நன்னுதலுந்
தன்னாடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேர்ந் தாங்கதனை
என்னாடல் சொல்லென்றா ளீங்கு.
- [அன்னம் நளனை வியந்து கூறுதல்]
46. சேம்மனத்தான் தண்ணரியான் செங்கோலான் மங்கையர்
தம்மனத்தை வாங்கும் தடந்தோளான் — மெய்ம்மை
நளனென்பான் மேனிலத்து நானிலத்து மிக்கான்
உளனென்பான் வேந்தன் உனக்கு.
47. அறங்கிடந்த நெஞ்சம் அருளொழுகு கண்ணும்
மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும் — திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் றேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

[தமயந்தீ வேட்கை நோயுறல்]

48. புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளங் கவர வொளியிழந்த — வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்ன வாய்த்திருந்தாள் வண்டின்
பொதியிருந்த மெல்லோதீப் பொன்.
49. மன்னன் மனத்தெழுந்த மையனே யத்தனையும்
அன்ன முரைக்க வகமுருகி — முன்னம்
முயங்கினுள் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
மயங்கினு ளென்செய்வாள் மற்று.
- [நளனைத் தனக்கிது மணத்தீசெய்து வைக்கும்படி தமயந்தீ
அன்னத்தை வேண்டுகல்]
50. வாலி யுறைய மடவனமே என்னுடைய
ஆவி யுவந்தளித்தா யாதியாற் — காவினிடைய
தேர்வேந்தற் கென்னிலமை சென்றுரைத்தி யென்றுரைத்தா
பார்வேந்தன் பாலை பதைத்து.
- [அன்னம் அதற்கிணங்கி நளனிடம் செல்லல்]
51. மன்னன் புயலின் வயமுலைக்குக் கச்சாகும்
என்ன முயங்குவிப்பே னென்றன்னம் — பின்னும்
பொருந்தவன்பா லோதிமலர்ப் பூங்கணைகள் பாய
இருந்தவன்பாற் போன தெழுந்து.
- [வருந்திய தமயந்தியின் நிலையைத் தோழியர்வாய்க் கேட்டநாய்,
விமராசனுக் குரைத்தல்]
2. கோற்றவன்றன் றேவிக்குக் கோமகடன் ரேழியர்கள்
உற்ற தறியா வுளநடுங்கிப் — பொற்றொடிக்கு
வேறுபா டுண்டென்றார் வேந்தனுக்கு மற்றதனைக்
கூறினாள் பெற்ற கொடி.

[வீமன் தமயந்தியின் மனைபுதல்]

53. கருங்குழலார் செங்கையினால் வெண்கவரிப் பைங்காள்
மருங்குலவ வார்ப்புரசு மார்ப்பு — நெருங்கு
புரிவளைக்கை நின்றேங்கப் போய்ப்புக்கான் பெற்ற
வரிவளைக்கை நல்லார் மனை.

[தமயந்தி தந்தையை வணங்கல்]

54. கோதை சுமந்த கொடிபோ விடைதுடங்கத்
தாதை திருவடிமேற் ருன்வீழ்ந்தாள் — மீதெல்லாம்
காந்தாரம் பாடிக் களிவண்டு நின்றறற்றும
பூந்தார மெல்லோதிப் பொன்.

[வேந்தன் மலர்வேய்ந்து கொள்ளும் மணம் நடாத்தச் சிந்தித்தல்]

55. பேரழகு சோர்கின்ற தென்னப் பிறைதுதன்மேல்
நீரரும்பத் தன்பேதை நின்றனைப் — பாராக்
குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை
மலர்வேய்ந்து கொள்ளும் மணம்.

* சுயம்வரகாண்ட உரை

1. பாண்டவரின் ...

இதன்போருள் : பார் முழுதம் - தன்னுடைய நாடு முழுவதையும், தோற்று - (குதாட்டத்தால்) தோற்றுவிட்டு, ஆண் தகையே - ஆண்மைக்குணமுடைய கண்ணபிரானே, தூதுவனாய்ச் சென்று - தூதுவனாகப் போய், அவனி வேண்ட - (குருநாடாய்) பூமியை வேண்டிக் கேட்க, மறுத்தான் - மறுத்தவனான தூரியோதனன், இரும் தானை (ஓடும்) - பெரிய சேனையோடும், மண்ணோடும் போய் மாள - பூமியோடும்போய் இறக்கும்படி, பொறுத்தான் - பொறுத்தவனாகிய, பாண்டவரில் - பாண்டிபுத்திரர்களில், முன்தோன்றல் - முதற் புத்திரனாகிய தருமன், ஒருநாள் - ஒரு தினத்தில், புலர்ந்து - முகம்வாடி, இருந்தான் - வனத்தில் இருந்தான் என்றவாறு.

தோன்றல் தொழிலரகுபெயராய் அரசனை உணர்த்திற்று. ஆண் தகை - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. "ஓடு" உருபைத் "தானை" என்பதனோடுங் கூட்டுக.

2. நாட்டின்கண் ...

இ - ள் : பேர் எழில் - மிக்க அழகு வாய்ந்த, தோள் வேந்தர் - புயத்தை யுடைய அரசர்களில், வரும் தகையர் எல்லாரும் - வந்து காணுதற்குரிய தன்மையையுடைய யாவரும், நாட்டின்கண் - நாட்டினிடத்து, வாழ்வை - வாழ்ந்திருத்தலை, துறந்து - விட்டு, கர்ட்டில்போய் - (காமிய) வனத்தில் போய், நால் மறையோர் - நான்கு வேதங்களையும் முற்றுமுணர்ந்த முனிவர்களது, சட்டங்கள் - கூட்டங்கள், சூழ - தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும்படி, இருந்தானை, இருந்தவனாகிய, பெரும் தகையை - பெருமைக்குணத்தையுடைய தருமபுத்திரனை, வந்து - (வனத்தில்) வந்து, கண்டார்கள் - கண்டு வினவீனார்கள் எ - று.

* தமயந்தியின் சுயம்வர மணத்தைக்கூறும் காண்டமென்பது போருள். காண்டம் - நூலின் பெரும்பிரிவு. சுயம்வரமாவது அரசர் பலர் கூடிய சபையின்கண் ஓர் அரசகன்விரக தான் விரும்பிய அரசனொருவனைத் தேர்ந்து மாலையிட்டு அவனை நாயகனாக அடைதல். சுயம் - தான், வரம் - வரித்தல். இது சுயம்வர என்று வழங்கும்.

வாழ்வு - ஆகுபெயராய் வாழ்க்கைக்குரிய பொருளை உணர்த்திற்று. **துறத்தல்** - பற்றற விடுதல். இறைவனுடைய குணம், செயல், பெருமை முதலியவற்றையும், ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் தன்னுள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பதால் 'மறை' யெனப்பட்டது. வேதத்துக்குக் காரணப் பெயர். சுட்டம் தொழிலாகுபெயராய்க் கூட்டத்தாரை உணர்த்திற்று, சுண்டு - பகுதி. அம் - விசுதி. 'பெருந்தகை' பெருமையென்ற பண்படியாகப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தோளுக்கு எழிலாவது - திரண்டு வளர்ந்து வீரக்குணத்துடன் விளங்குதல்.

3. கொற்றவேற்றுகை...

இ - ன் : எற்றும் - மோதுகின்ற, நீர் - கடலாற்குழம்பிட்ட, ஞாலது - பூமியிலுள்ளாது, இருள் நீங்க - அஞ்ஞான இருள் நீங்கும்படி, முற்றும் - முழுமையும், வழி - குருபரம்பரையில், முறையே வந்த - முறையாகவே உபதேசிக்கப்பட்டு வந்த, மறை எல்லாம் - வேதங்களையெல்லாம், தந்தான் - சீடர்களுக்கு உபதேசித்த, மொழி - வேதப் பொருள்களை, முறையே கோத்த - முறையாகவே திருத்திக் கோவைப்படுத்திய, முனி - வியாசமுனிவன், கொற்றமேவல் - வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை எந்திய, தானை - சேனைகளையுடைய, குருநாடன்பால் - குருநாட்டுக்கதிபதியான தருமபுத்திரனிடத்து, அணைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான். எ - று.

எற்றுநீர் - வினைத்தொகை. அன்மொழித்தொகையாய்க் கடலை யுணர்த்திற்று. ஞாலம் - இடவாகுபெயர். குரு என்பவன் சந்திர வம்சத்துப் பேர்பெற்ற ஓர் அரசன். இவனால் அக்குலம் குருகுலம் என்றும், அந்நாடு குருநாடென்றும் அழைக்கப்பட்டது. இவன் குலத்துதித்த தருமன் குருநாடன் எனப்பட்டான்.

4. மறை முதல்வ ...

இ - ன் : அபேர் ஆழியானை - அந்தப் பெரிய (சுதரிசனம் என்றும்) சக்கராயுதத்தைத் தாங்கிய கண்ணபிரானை, அழைத்து - தன்னிடம் வரச் செய்து, எவல் கொண்ட அரசு - (துரியோதனனிடம் தூது போய் வருதலாகிய) எவற்றொழிலைச் செய்யப்பெற்ற அரசன் (அம் முனிவரை நோக்கி), மறை முதல்வ - வேதங்களை வகுத்த முதன்மையானவனே, நீ - இங்கே வந்தருளப் பெற்றேன் - இவ்விடத்தில் அழைக்கப்படும் பாக்கியத்தை அடைந்தேன் (ஆசலால்), பிறவிப்பெருந்

துயரமெல்லாம் - பிறவியால் வரும் மூலக்கைத் துன்பங்களும், அற - நீங்க, நான் பிழைத்தேன் - நான் அவற்றினின்று நீங்கி உயந்தேன், என்றான் - என்று சொன்னான் எ - று.

பிறவித்துன்பங்கள் மூன்றாவன : தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களால் வருவனவும், தெய்வத்தால் வருவனவுமாகும். சரீரத்தைப் பற்றிய தலைவலி முதலியனவும், மனதைப்பற்றிய காமக்குரோதம் முதலியனவும் தன்னைப்பற்றி வருவன. பிற மனிதராலும், துஷ்ட பிராணிகளாலும், பிசாசு முதலியவற்றாலும் வருந் துன்பங்கள் பிறவுயிர்களால் வருவன. காற்று, மழை, இடி முதலியவற்றால் வருந்துன்பங்கள் தெய்வத்தால் வருவன. அ, உயர்வ பற்றிய சுட்டு. 'எவல் - ஆகுபெயர். அரசு - உயர்திணைப் பொருளைக் குறித்து நின்ற அஃறிணைச் சொல். அது ஆகுபெயராய் உடையானைக் குறித்தது.

5. மெய்த்திரு ...

இ - ன் : மாமறையால் - பெருமை பொருந்திய வேதத்தினால், உள்ளம் திருந்தி - மனம் செம்மையாகிய, அவரம் - யாவரும் விரும்பத்தக்க, மெய்த்தவத்தோன் - உண்மையான தவத்தையுடையவனான வியாசமுனிவன், தேர்ந்து - தருமனது முகவாட்டத்தை உணர்ந்து, மெய்த்திரு - உண்மையாகிய செல்வம், வந்து உற்றுலும் - வந்து அடைந்தாலும், வெந்துயர் வந்து உற்றுலும் - கொடிய தரித்திரமாகிய நோய் வந்து சேர்ந்தாலும், ஒத்து இருக்கும் - மாறுபடாது ஒரே தன்மையாகவே இருக்கின்ற, உள்ளத்து - திடசித்தத்தையுடைய, உரவோனே - அறிவுடையவனே, சித்தம் - மனம், வருந்திய ஆறு - வருந்தியவிதம், என்னென்றான் - என்ன என்று கேட்டருளினான் எ - று.

மெய்த்திரு - அறநெறியால் வந்த செல்வம். வெந்துயர் - துயரத்தை விளக்கின்ற வறுமைத்துயர். வெம்மை + துயர் பண்புத்தொகை. திருந்தி காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். சித்தம், தவம் என்பன வடசொற்றிரிப்பு.

6. அம்பொற் கயிலைக்கே ...

இ - ன் : பூதலத்தம் - பூவுலகத்திலும், மீதலத்தம் - சுவர்க்கலோகத்திலும், வாக்கில் - சத்தியவசனத்தில், நேர் இல்லாதமன் - தனக்கு ஒப்புமையுடையோர் இல்லாத தருமபுத்திரன், அம்பொன் - அழகிய வெள்ளியாலாகிய, கயிலைக்கு - கயிலாசமலைக்கு, ஆகத்து - திருமேனியில்,

அரவு அணிவார்தம் - சர்ப்பத்தை ஆபரணமாக அணிந்துள்ள சிவபெருமானது, பொன்படைக்கு - அழகிய பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெறுதற்கு, எம்பியை - என் தம்பியாகிய அருச்சுனை, தமியன் ஆக - தனியனாக, முன்போக்கினேன் என்று - முன்னமே அனுப்பினேன் என்று, உரைத்தான் - அம்முனிவரிடம் சொல்லி வருத்தமடைந்தான் எ -று.

பொன் என்பது - பொன், வெள்ளி, இரும்பு முதலியவற்றுக்குப் பொதுப்பெயராய் நின்றவின் ஈண்டு ஏற்றபடி வெள்ளி எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நேர் என்னும் பண்பின் பகுதி நேரவாரைப் பண்பாகுபெயராய் உணர்த்தி நின்றது.

7. காண்டாவனந்தீக் ...

இ - ன் : காண்டாவனம் - (இந்திரானுக்குரிய) காண்டாவனத்தைத் தீக் கடவுள் உண - அக்கினிதேவன் உண்ணும்படி, கைக்களையால் - கையிற் கொண்டுள்ள அம்பினால், நீண்டமுகில் - (அக்கினிதேவன் உண்ணாமல் தடை செய்ய வருஷித்த) பெரிய மேகங்களை, தடுத்து நின்றற்கு - (பெய்யாது) தடைசெய்துநின்ற அருச்சுனுக்கு, அமர - தேவர்கள், மீண்டு - புறங்கொடுத்துத் திரும்பி, தாள் இரண்டும் நேரவ - தங்கள் அடிகளிரண்டும் நேரவம்படி, தனித்தனியே - வேறுவேறாக, ஓடியநாள் - (நிலைகுலைந்து) ஓடிய காலத்தில், தோள் இரண்டும் அன்றே - (அவனுடைய) இரண்டு தோள்களும்ல்லவா, துணை - (அவனுக்கு) உதவியாய் நின்றன எ -று.

ஆதலால் இவ்வளவு வலிமை வாய்ந்த அருச்சுனைக் குறித்து எக் கவலையும் கொள்ள வேண்டாம் என்றவாரும். காண்டாவனம் - காண்டவன் என்ற அரக்கன் வசித்திருந்த இடம். தீக்கடவுள் - பண்புத் தொகை. தனித்தனியே ஓடுதலாவது - ஒருவர் சென்றவழியே ஒருவர் செல்லாது நிலைகுலைந்து பிரிந்தோடுதல். உண்ண என்பது இடைக்குறையால் உண என நின்றது.

காண்டாவனத்தைத் தீயுண்ணக் கொடுத்த கதை :- யாகத்தின் கண்ணிட்ட நெய்யை மிகுதியாக உண்டதிலேற்பட்ட குன்மவியாசால் வருந்திய அக்கினிதேவன், அந்தணவேடம் பூண்டு, கண்ணப்பரணும் அருச்சுனனும் தனித்திருந்த இடத்திற்கு வந்து “இந்திரன் வன்மையாக காண்டாவனத்தை உணவாக அளிப்பின் அங்கிருக்கும் மூலிகைகளால் என்னோய் நீங்கப்பெறும்” எனக் கேட்டான். அதுகேட்ட

கண்ணப்பரணுடைய கட்டளை யால் அக்கினி கொடுத்த அம்புப் புட்டியையும், வில்லையும், தேரையும், வெள்ளைக்குதிரையையும், அதுமக் கொடியையும் பெற்ற அருச்சுனன், கண்ணனோடு சென்று அவ்வனத்தை எரிக்கையில், இந்திரன் சப்த மேகங்களுையுமேவி மழைபொழியச்செய்து அக்கினியை அவிக்குமளவில், அருச்சுனன் சரக்கூட்டம் அமைத்து மேகங்களைத் தடுத்தான். தன்னுடன் பொருவதற்கு. வந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் தனத்தனியே புறங்காட்டச் செய்து வனமுழுவதையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கினன் என்பதாம்.

8. பேராக மெங்கக் ...

இ - ன் : என்றும் - எக்காலத்தும், தன் வெண்குடைக்கீழ் - தனது வெண்கொற்றக் குடை நிழற்கீழ், தீது ஓவ - தீமையான காரியங்கள் ஒழியும்படியாக, பார் காத்த சேய் - பூமியிலுள்ளவரைப் பாதுகாத்த முருகக் கடவுளை யொத்த தருமபுத்திரன், அப்பா - அப்பனே, எங்கள் - எங்களுடைய, பேர் அரசம் - பெருமை பொருந்திய ஆளுநன்மையும், பெருக் திருவும் - பெரிய செல்வத்தையும், கைவிட்டு - இழந்து விட்டு, சேர்வு அரிய - (எவரும்) செல்லுதற்கு அருமையான, வெம் காணம் - கொடிய காட்டை, சேர்த்தற்கு - (யாங்கள்) வந்து அடைதற்கு, காரணம் யாதோ என்றான் - காரணம் எதுவோ என்று வினவினான் எ -று.

தீது - ஆகுபெயர். பல பராக்கிரமங்களிலும், அழகிய வடிவிலும், எளிதிற் பகையளித்தவிலும் தருமனுக்கு முருகக்கடவுளுவமை. அரச ஆகுபெயராய் ஆளுகையை உணர்த்திற்று. சேர்வு தொழிற்பெயர், யாதோ - ஓகாரம் வினாவொடு இரக்கப்பொருளது.

9. கேடல் விழுச்செல்வம் ...

இ - ன் : இலங்கு - விளங்குகின்ற, அலை - அசைகின்ற, நூல் மாப்பன் - பூணூலைத் தரித்த மாப்பையுடைய வியாசன், காமருஷ - சோலைகள் சூழப்பெற்றுள்ள, நாடற்கு - குருநாட்டையுடைய தருமபுத்திரனுக்கு, கேடு இல் - அழிவில்லாத, விழுச்செல்வம் - பெரிய செல்வம், கேடு எய்து - அழிதலை அடைதற்கு ஏதுவாகிய, சூது ஆடல் - சூதாட்டத்தைச் செய்தல், எடு அவிழ் - பூவிதழ்கள் விரியப்பெற்ற, தார் - மாலை யை யணிந்த, மன்னர்க்கு - அரசர்களுக்கு, இயல்பே - தகுதியானதே, (ஆதலால்) நீ - வாடி - வருந்தி, கலங்கலை - மனக்கலக்கமடையாதே,

என்று எடுத்து உரைத்தான் - என்று சொல்லித் தருமபுத்திரானத் தேற்றினான் எ - று.

விழுச் செல்வம் - பண்புத்தொகை. விழுமம் - பகுதி. கேடு - முதலிலே திரிந்த தொழிற்பெயர். அவிழ்தார் - வினைத்தொகை.

10. கண்ணிறந்து ...

இ - ள் : விண் இழந்த - ஆகாயத்தினின்று நீங்கி வந்த, மின் போலும் - மின்னலைப்போற் பிரகாசிக்கின்ற, நூல் மார்ப - பூணூலைத் தரித்துள்ள மார்பையுடையவனே, கண் இழந்து - அறிவு கெட்டு, மாயக் கவறு ஆடி - வஞ்சகம் பொருந்திய சூதாட்டத்தை ஆடி, மண் இழந்து - (தமது) நாட்டை இழந்து, வனம் போந்து நண்ணி - காட்டில் போய் வசித்து, என்போல் - எண்ணப்போல், இடர் உழந்தார் - துன்பத்தால் வருத்தியவரான், காவலர் - அரசர்கள், வேறு உண்டோ - வேறு இருக்கின்றாரா களோ எ - று.

விண் - ஆகுபெயராய் மேகத்தை உணர்த்திற்று. மேதினி - திருமாலரற் கொல்லப்பட்ட மதுகைடவர் என்னும் அசுரர்களுடைய மேதஸ் (நிணம்) படிந்தது. பூமிக்குக் காரணப்பெயர். கவறு - சூதாடு கருவி.

11. சேமவேள் ...

இ - ள் : தனி செம்கோல் - ஒப்பற்ற செங்கோலையும், நாமம் - அச்சத்தைத் காத்தக்க, வேல் காலை - வேலாயுதத்தையும் உடைய. காலை போன்றவனான, நளன்னன்பான் - நளன் என்று சிறப்பித்துத் சொல்லப்படும் அரசன், பண்டு - முற்காலத்தில், யாமத்து - நடு இரவில், ஒலி ஆழிவையம் - ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியை, ஒருங்கு இழப்ப - ஒருமிக்க இழக்கும்படி, கலியால் - கலிபுருஷனால், வினைந்த கதை - உண்டாகிய கதையை, சேமம் - (உலகத்துயிர்களுக்கு) காவலாகவுள்ள, வேல் மன்னனுக்கு - வேலாயுதத்தையுடைய தருமபுத்திரனுக்கு, செப்புவான் - (வியாசமுனி) சொல்லுவான் எ - று.

நாமம் என்பதில் அம், சாரியை. நாம். அச்சம். காலை உவமவாகு பெயர். ஒலி ஆழி வினைத்தொகை. ஆழி - ஆழமுடையது என்னும் காரணப் பெயர்.

12. காமர் கயல் ...

இ - ள் : சாகரம் சூழ - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, நல்நாட்டில் - நன்மை பாகிய பூமியில், முன்னாட்டு - முதன்மையாக எடுத்துக் கூறத்தக்க, நாடு - நீடநாடானது, காமர் - அழகிய, கயல் புரள - சேல்மீன்கள் புரளுதலாலும், காலி முகை நெகிழ - நீலோற்பல மொட்டுகள் மலர்தலாலும், தாமரையின் - தாமரைப்பூவினது, செம் தேன் தலை - நல்ல தேனோடு கூடிய கட்டானது, அவிழ - விரிதலினாலும், பூமடந்தை தன் - செந்தாமரை மலரில் எழுந்தருளியுள்ள இலக்குமிதேவியினது, நாட்டம் - கண்ணை, போலும் - ஒத்திருக்கும், தகைமைத்து - குணம்பொருந்தியது எ - று.

காமர் - உரிச்சொல். புரள, நெகிழ, அவிழ என்பன காரணப் பொருளில் வந்த செயவெனச்சங்கள். காலி - குணவாகுபெயர். போலும் - உவம வுருப இடைச்சொல். சூழ - வினைத்தொகை. சாகரம் - சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப் பெற்றது. காரணப்பெயர்.

13. கோதைமடவார் ...

இ - ள் : (அத்தன்மைத்தாய் காட்டின்கண்) கோதை மடவார்தம் - மலர்மாலையை அணிந்த பெண்களுடைய, கோது இல் - குற்ற மில்லாத, மெய்யில் - உடம்பில், திமிர்ந்த - பூசியிருக்கப்பெற்ற, சீதம் செழும் களபம் சேற்றால் - குளிர்ச்சி பெற்றுநீய செழுமையான கல்வைச் சந்தனச் சேற்றால், வீதிவாய் - வீதிகளிடத்து, மானம் கரி வழக்கும் - பெருமை பொருந்திய யானைகள் கால் வழக்கி விழும், மாலிந்தம் என்பது - மாலிந்தம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதாகிய, ஞானம்கலைவாழ் - ஞானத்தைத் தருகின்ற கல்விநூல்கள் பழிக்கின்ற, ஓர் நகர் - ஒரு நகரம் (உண்டு) எ - று.

சீதக் களபச் செழுஞ்சேற்றால் வீதிவாய் மானக் கரிவழக்கும் என அந் நகரத்துச் செல்வ மிகுதி கூறியபடியால் இது வீறுகோளணி. மடவார் - மடமைக்குணமுடையவர். இக்குணம் இயல்பாகவே பெண்களுக்கும் நகர்குணங்களுள் ஒன்று. கரி - கரத்தையுடையது என்றும் காரணப் பெயர். வாழ்நகர் - வினைத்தொகை.

14. நின்று புயல்வானம் ...

இ - ள் : தென்றல் - தென்றற்காற்று, அலர்த்தும் - வீரியச் செய்கின்ற, கொடி - கொடிச்சிலைகள் கட்டப்பட்டுள்ள, மாடத்து - உப்பரிக்கைகளில், ஆய் இழையார் - ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்கள், ஐம்பால் - (தங்கள்) கூந்தல்களை, புலர்த்தும் - உலர்த்துவதற்கு ஊட்டுகின்ற, புகை - அகிற்புகை, வரம்புகுந்து - ஆகாயத்திற் புகுவதனால், புயல் - மேகம், வான் நின்று - ஆகாயத்திலிருந்து, பொழிந்த - (காலத்தவறாது) பெய்த, நெடுத்தாரை - பெரிய மழைத் தாரைகள், என்றும் - பெய்யும்போதெல்லாம், அகில் கமழும் - அகிலின் மணம் மணக்கும், என்பர் - என்று சொல்லுவர் எ - று.

அகில் - முதலாகுபெயர். ஆயிழை - வினைத்தொகை. ஐம்பால் - பெண்கள் கூந்தல்; முடி, தொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை என ஐந்து பகுப்பாய் முடியப்படுதலின் ஐம்பால் எனப்பட்டது. பால் - பகுப்பு. தென்றல் - தெற்குத் திசையிலிருந்துவருங் காற்று.

15. வெஞ்சிலையே ...

இ - ள் : கோடுவன - (அந்நகரத்தில்) வீளைவன, வெம்சிலையே - கொடிய விற்களை, சோருவன - தளர்ச்சியடைவன, மெல் குழலே - மென்மையான கூந்தல்களை, வாய்விட்டு அரற்றுவன - வாய் விட்டு அலறுவன, அம் சிலம்பே - (பாதத்திலணியும்) அழகிய சிலம்பென்னும் ஆபரணங்களை, கலங்குவன - கலக்கத்தையடைவன, கஞ்சமே - தண்ணீரே, மெய் நெறியை விட்டு - உண்மையான நல்வழியைவிட்டு, விலங்குவன - விலகிப்போவன, மாளிகைமேல் - உப்பரிக்கைமேலுள்ள, காரிகையார் - பெண்களுடைய, கண்ணை - கண்களை, வேறில்லை எ - று.

கோடுவன முதலியவற்றை மனிதர்களிடத்து ஒழித்து சிலை முதலானவற்றிற் காட்டலால் ஒழித்துக்காட்டணி. ஏகராங்கன் பிரிநிலை. மென்குழல் - பண்புத்தொகை. காரிகையார் கண்கள் மெய்நெறியை விட்டு விலகாதவாறு, தத்தம் நாயகரைக் காணுந்தோறும் உண்டாகும் நாணத்தாலும், மகிழ்ச்சியாலும் நேரே பாராது கண்களை வீளைத்துக் கீழ்நோக்கிச் செலுத்துதல். காரிகை - அழகு. ஆர் - பலர்பரல் விசுதி. அழகையுடைய பெண்களை உணர்த்திற்று.

16. தெரிவன நூல் ...

இ - ள் : என்றும் - எக்காலத்தும், தெரிவன - (யாவராலும்) அறியப்படுவன, நூல் - சாஸ்திரங்களே, தெரியாதனவும் - தெரியப்படாதவைகளும், வரிவளையார் - தங்கள் - இரகைகையுடைய வளையல்களை அணிந்த பெண்களுடைய, மருங்கே - இடைகளே, ஒருபொழுதும் - எப்பொழுதும், இல்லாதனவும் - இல்லாதவைகளும், இரவே - இரத்தலே, எவரும் - எப்படிப்பட்டவரும், இகழ்ந்து - ஏனானஞ்செய்து, கல்லாதனவும் - கற்காதவைகளும், கரவு - வஞ்சக ஒழுக்கங்களையாகும் எ - று.

அந்நகரத்திலுள்ளவர்களின் சிறப்புக் கூறியவாறு. வரி - சித்திர வேலை. தெரிவன, தெரியாதன, இல்லாதன, கல்லாதன என்னும் செய்ப்பாட்டு வினைகளிற் படுவிகுதி தொக்கது. இரவு, கரவு தொழிற் பெயர்கள்.

17. மாமனுநூல் ...

இ - ள் : பார் ஆளும் - பூமியை ஆளுகின்ற, வேந்தன் - நாமகராசனது, பதி - மாலிந்த நகரம், தாமரையாள் - செந்தாமரை மலர்லுள்ள வீரலட்சுமி, வைகும் - தங்குகின்ற, தடம் தோளான் - பெருமை பொருந்திய தோளையுடையவனும், கரமர் - அழகிய, பூதாரான் - மலர்களாலாகிய மாலையணிந்தவனுமாகிய, மாமனுநூல் - பெருமை தங்கிய மனுதர்ம சாஸ்திரம், வாழ - வளரும்படி, வரு - பிறந்த, சந்திரன் சவர்க்கி - சந்திரன் சவர்க்கி என்னும் அரசனால் செங்கோலோச்சி வரப்பட்ட, முரணைநகர் தான் என்று - முரணை நகரமே என்று, சாற்றலாம் - சொல்லலாம் எ - று.

மனுநூல் - சூரியகுலத்தரசனாகிய மனு என்பவனாற் செய்யப்பட்ட நூலும் சாஸ்திரம். கரமரு - கரமர், உ சாரியை. கரமர் - கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை; உரிச்சொல்.

18. ஓடாத தாளை ...

இ - ள் : ஆங்கு - அந் நகரத்தில், பீடு ஆளும் - பெருமைநிறைந்த, செல்வம் பெடை - சிறப்பமைந்த பெண்வண்டு, வண்டு ஒரு ஊடா - ஆண்வண்டுகளுடன் பிணங்கிக் கொண்டதினால், உடைய - அரும்புகள் கட்டவீழ் (அதனால்), முருகு - (ஒழுக்கின்ற) தேன், அருகு மாதர் முகம் - பக்கத்திலுள்ள பெண்கள் முகங்களை, நனைக்கும் - நனையப்

பண்ணுகின்ற, தண்தார் உடையான் - குளிர்ந்த மாலையை மார்பில் உடையவனும், வெண்குடையான் - வெண்மையான குடையை உடைய வனுமாகிய, ஓடாததானை - (பகைவர் சேனைகளுக்குப் பயந்து புறங்காட்டி) ஓடாத சேனைகளையுடைய, நான் என்று - நளமகராசன் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற, ஒருவன் - ஒரு அரசன், உள் - இருந்தான் - ஈ - று.

வண்டிக்குச் செல்வமாவது - பொன் வரிகளையும், பொற் சிறகுகளையும் உடைமை. ஊடுதல் - கலவியில் நிகழும் பிணக்கம். ஊடா - காரணப் பொருளில் வந்தது.

19. சீதமதிக்க ...

இ - ள் : தாது - மகாந்தப்பொடி, அலிழ் - சிந்துகின்ற, பூதாரான் - பூமாலையை அணிந்த நளமகராசன், சீதம் மதிக்குடைக்கீழ் - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் போன்ற தனது குடைநிழலின்கீழ், செம்மை அறம் - குற்றமில்லாத தருமங்கள், கிடப்ப - நிலைநிற்கவும், மாதர் - பெண்கள் - அருகு ஊட்டும் - பக்கத்தில் வைத்து உணவுகளை ஊட்டி வளர்க்கின்ற, பைங்கிளியும் - பசுமையாகிய கிளிகளும், ஆடல் பருந்தும் - வலிமையை யுடைய பருந்தும், ஒரு கூட்டில் - ஒரே கூண்டில், வாழ - சேர்ந்து வசிக்கவும், உலகு - உலகத்தை, தனிக்காத்தான் - பிறருக்குப் பொது வில்லாமல் ஆண்டான் - ஈ - று.

தாரான் கிடப்ப, வாழ, உலகு காத்தான் எனக்கூட்டுக. பைங்கிளி - பசுமை கிளி. அலிழ் - விளைத்தொகை. தனிக்காத்தலாவது பல நாடுகளையும் வென்று பிறருக்குச் சிறிதுஞ் சுதந்திரமின்றி ஆளுதல். இத னால் இவன் சக்கரவர்த்தி என்பது விளங்கும். மதிக்குடை - உவமத் தொகை.

20. வாங்குவனைக் ...

இ - ள் : தேன் குவளை - வாசனை மிகுந்த குவளைமலர்களிலுள்ள, தேன் - தேன்களில், ஆடி - முழுகி, வண்டு - வண்டுகள், சிறகு உலர்ந்தும் - இறகுகளை உலரச்செய்கின்ற, நீர் நாடன் - நீர்வளமிக்க நிடதநாட்டரசனாகிய நான், பூநாடி - மலர்களை விரும்பி, சோலை புக - சோலையிற் போகிறதற்கு, வாங்கு - வளைந்த, வளைக்கையார் - வளையல்களை யணிந்த கைகளையுடைய பெண்களின், வதனமதி - முகமாகிய சர்

திரனிடத்து, பூத்த - மலர்ந்த, பூங்குவளைக் காட்டிடையே - (கண்களாகிய) அழகிய நீலோற்பலக் காட்டின் நடுவில், போயினான் - சென்றான் - ஈ - று.

நாடன், நாடி புகழ்ப் போயினான் என்க. வதனமதிபூத்த பூங்குவளை யென்றது முகத்தின்கண்ணுள்ள கண்களை; உருவகம். குவளை முதலாகுபெயர். காடு - தொகுதி. தேன் + குவளை = தேங்குவளை.

21. வென்றிமதவேடன் ...

இ - ள் : நின்ற - (முல்லை நிலத்தில்) வளர்ந்து நின்ற, தளவு - முல்லைக்கொடிகள், எனலீழ் - (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) தினைப் பயிரின்மேல் படர்ந்து, அலரும் - மலர்கின்ற, தாழ்வரை - நீண்ட மலைகள், சூழ் நாடற்கு - எதிர் - சூழ்ந்த நாட்டையுடைய நளனுக்கு எதிரில், வென்றி - வெற்றியையுடைய, மதன்வேள் - மன்மதன், தன்வில் எடுப்ப - போர் செய்யத் தனது வில்லைக் கையில் எடுக்கவும், தென்றல் - தென்றற் காற்று, வீதி எலாம் - அரசன் செல்லும் வீதி முழுமையும், மது நீர் - (மலர்களின்) தேனையே நீரை, தெளித்துவர - தெளித்துக்கொண்டு வரவும், இளவேனில் - இளவேனிற்காலமானது, வந்தது - வந்து சேர்ந்தது - ஈ - று.

இளவேனிற்காலம் - சித்திரை வைகாசி மாசங்கள். மன்மதனுக்கு வென்றியாவது விரும்பினவரைத் தன்வசப்படுத்துதல். சூழ்நாடு - விளைத் தொகை. வென்றி - தொழிற்பெயர். வெல் - பகுதி; நி - விசுதி. 'நின்றதளவேனில் மீதலருந் தாழ்வரைசூழ் நாடன்' என்றதால் நிடத நாட்டில் முல்லைக்கும் குறிஞ்சிக்கும் உள்ள அணிமையும், இந்நாடு மலையரணிற் சிறந்ததென்பதும் விளங்கும்.

22. தேரிற்றுக்களைத் ...

இ - ள் : கார்வண்டு - கருமையாகிய வண்டுகள், தொக்குஇருந்து - கூடியிருந்து, ஆலித்த - சந்தோஷித்தது, உழலும் - உலர்வித்திரிகின்ற, தாங்கு இருள் - மிகுந்த இருள், வெய்யொற்கு ஒதுங்கி - சூரியனொளிக்கு (பயந்து) மறைந்து, புகு - இருந்தால் - வான் - புகுந்திருப்பதை யொத்த, பொழில் - சோலையை, தேரின் - ழை - தேர் செல்லுதலாலுண்டாகும் தூசிகளை, திருந்து இழையார் - மூத்தமான ஆபரணங்களையணிந்த பெண்களது, பூ குழலின் - பூவையணிந்த கூந்தலினது,

வேரிபுனல் - தேனுகிய நீர், நனைப்ப - நனைக்கும்படி, அடைந்தான் - (நளமகாராசன்) சேர்ந்தான் எ - று.

பெண்களது குழலின் வேரிப்புனல், தேர்செல்லுதலாலெழுந்த துகளை நனைப்பப் பொழிலையடைந்தான் நான் என்க. கார்வண்டு - பண்புத்தொகை. வெப்பியான் - வெம்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்.

23. நீறித்தாற் ...

இ - ள் : அப்பு உள் - நீரில், தோன்றும் - உண்டாகின்ற, முளரித் தலை - தாமரைமலரிடத்து, வைகும் - வாசஞ்செய்யும், அன்னப்புள் - அன்னப்பறவையானது, நீர் நிறத்தால் - நெடுந்தாரம் விளங்குகின்ற தனது இறகின் வெண்ணிறத்தால், சேலை - (இருண்ட) அந்தச் சேலையானது, நிறம்பெயர் - நிறம் வேறுபட, நீடியதன் தாள் நிறத்தால் - நீண்ட தன்னுடைய கால்களின் சிவந்த நிறத்தால், பொய்கைத் தலம் - தடாக இடம், சிவப்பு - சிவக்கவும், ஆங்கு - அச்சேலையில், மாண நிறத்தான் முன் - மாட்சிமை வாய்ந்த மார்பையுடைய நளமகாராசனுக்கு முன்னே, தோன்றிற்று - காணப்பட்டது எ - று.

அன்னப்புள் பெயர், சிவப்பு, ஆங்கு முன் தோன்றிற்று என்க. உடல் முழுவதும் வெண்மையாயும், காலும் மூக்கும் செம்மையாயும் விளங்கும் உத்தம இலக்கணம் அரசு அன்னத்திற்கு உண்டு. முளரி முதலாகுபெயர். முன்னப்புள், அன்னப்புள் என்ற அடிகள் திரிபுநயம்.

24. பேதை மடவன்னம் ...

இ - ள் : மேதி குலம் - எருமைக்கூட்டம், ஏறி - வயல்களிற்கு சென்று, மென்கரும்பை - மென்மையான கருப்பங்கழிகளை, கடித்துக் கோதி - கடித்துத் தின்று, முத்து உமிழும் - முத்துக்களைக் (கடைவாயினின்றும்) கக்குகின்ற, கங்கை நீர் நாடன் - கங்கைநதிபாயும் கிடதநாட்டாசன், பெயர்ந்து - அங்கே போய், பேதை - பெண்ணே, மடம் அன்னம் தனை - இளமையான அன்னப்பறவையை, பிழையாமல் - தப்பாமல், பிடித்துத்தா என்றான் - பிடித்துத்தா என்று கேட்டான் எ - று.

நீர்நாடன் பெயர்ந்து சென்று பேதை என்னும் பெண்ணே! அன்னம் தன்னைப் பிடித்துத்தா என்றான் என்க. பிழையாமை - தப்பியோடாமை. கரும்பு முத்துப் பிறப்பிடங்களில் ஒன்று.

25. நாடிமடவன்னத்தை ...

இ - ள் : நல்ல மயில் குழாம் - சிறந்த மயிற்கூட்டம், மடம் அன்னத்தை நாடி, இளமையையுடைய அன்னப்பறவையைப் பிடிக்க விரும்பி, ஓடி - சுற்றி, வளைக்கின்றது ஒப்ப - வளைத்துக் கொள்வதைப் போல, நீடிய - நீண்ட, நல் பைங்கூந்தல் வல்லியர் - நல்ல சூரிய கூந்தலையுடைய பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள், பற்றிக் கொடுபோந்து - அன்னத்தைப் (வளைத்து) பிடித்துக் கொண்டுவந்து, தம் கோவின்புண்தங்கள் அரசுகூடிய நானுக்கு எதிரில், தாழ்த்து வைத்தார் - வணங்கி வைத்தார்கள் எ - று.

வல்லி - உவமவாகுபெயர். முன் - இடமுன். இச் செய்யுள் உவமையணி; ஏ - அரசு. வல்லி பெண்களின் உறுப்புகளில் இடைக்கும், அவர்களது மெல்லிய தன்மைக்கும் உவமை கூறப்படும். கோ - தலைமையுணர்ந்தும் ஒரு சொல்.

26. அன்னந் தனைப்பிடித்து ...

இ - ள் : அங்கு - அச்சேலையில், ஆய் இழையார் - ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களையணிந்த பெண்கள், அன்னம் தனைப்பிடித்து, அன்னப்பறவையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், மன்னன் திருமுன்னர் - நளமகாராசனது அழகிய சமூகத்தில், வைத்தலுமே - வைத்தவுடனே, அன்னம் - அந்த அன்னமானது, தன்னுடைய - தனது, வான்கிளையைத் தேடி - பெரியசுற்றத்தைத் தேடி, மலங்கிற்று - வருந்தியதாய், மன்னனைக் கண்டு - அரசனைப்பார்த்து, கலங்கிற்று - கலக்கமடைந்தது எ - று.

ஆயிழையார் அன்னத்தனைப் பிடித்து வைத்தலும், தேடி, மலங்கி, கண்டு கலங்கிற்று என்க. திரு - கண்டாரால் விரும்பப்படுதன்மை. பண்புப்பெயர். பிடிபட்டபோது கலங்குதலாகிய அதன் சாதித் தன்மைகளைச் சொல்லுதலால் இச் செய்யுள் தன்மைநவீற்சியணி. கிளை உவம ஆகுபெயர்.

27. அஞ்சன் மடவனமே ...

இ - ள் : களிவண்டு - (தேனுண்டு) களித்தலையுடைய வண்டுகள், மாண - தாம் செழிப்புறும்படி, பிடித்த - பற்றிபுள்ள, தார்மன் - மாலை யணிந்த நளமகாராசன், மடம் அனமே - இளமையான அன்னமே!, அஞ்சல் - பயப்படாதே, உன் தன் அணிநடையும் - உன்னுடைய அழகிய

நடையும், வஞ்சி அனையார் மணிநடையும் - வஞ்சிக்கொடி போன்ற மெல்லிய பெண்களது அழகிய நடையும் (ஆகிய இவ்விராண்டனூள்) வீஞ்சியது காண - மேலானது இன்னதென்று பார்க்கும்பொருட்டே, பிடித்தது - (நான் உன்னைப்) பிடித்தது, என்றான் - என்று சொன்னான் எ - று.

அன்னமே உன்னை யான் பிடித்தது கொல்வதற்காவது கூட்டி லடைத்து வருத்துவதற்காவது அல்ல; உன் நடையின் அழகையும் உன்னடைக்கு ஒப்பாகக் கூறப்படும் பெண்களது நடையினையம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கே. ஆதலால் நீ அஞ்சற்க எனக் கலங்கிய அன்னத்திற்குத் தேறுதல் கூறினான். என்க. களிவண்டு - வினைத்தொகை. அனம் - அன்னமென்பதின் விகாரம். அஞ்சல் - எதிர்ப்பறை ஏவல்வினை முற்று.

28. செய்யகமலத் ...

இ - ள் : செய்ய கமலம் - செந்தாமரை மலரில் வாசஞ் செய்கின்ற, திருவை நிகரான - இலக்குமியை ஒத்த, தையல் - பெண்ணால், பிடித்த - பிடித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட, தனி அன்னம் - ஒப்பற்ற அந்த அன்னப்பற்றவையானது, வெய்ய - கொடிய, அடுமாற்றம் இல்லா - கொல்லும் பகைமைக்குணமற்ற, அரசன் சொல் - நான்து பேச்சை, கேட்டு - தடுமாற்றம் - மனக்கலக்கம், தீர்ந்தது - நீங்கப்பெற்றது எ - று.

அரசன்முன் வைக்கப்பட்ட அன்னமானது அவனது இனிய ஆறுதல் மொழியால் கொலைப்பயம் நீங்கித் தெளிந்தது என்பதாம். கமலம் = கம் + அலம். கம் - சலத்தில்; அலம் - பிரகாசிப்பது; வட சொல்; ஆகுபெயர். அடுமாற்றம் - வினைத்தொகை. தடுமாற்றம் - தொழிற்பெயர். இல்லா (த) ஈறுகெட்ட எதிர்ப்பறைப் பெயரெச்சம்.

29. திசைமுகந்த ...

இ - ள் : திசைமுகந்த - எட்டுத் திக்கிலுள்ளாரையும் தன்னுடக்கிய, வெண்கலிகை - வெண்கொற்றக்குடையையும், தேர் - தேர்ச் சேனையையுமுடைய, வேந்தே - அரசனே!, இசை முகந்த - கீர்த்தி நிரம்பப்பெற்ற, உந்தன் - உன்னுடைய, தோளுக்கு - தோள்களுக்கு, மென்தோள் - மென்மையானதோள், அமையந்தி - மூங்கில்போலும் அழகுடையாள், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் அணங்கு - ஒரு தெ

வப் பெண்போன்ற, வசை இல் - (அழகு, குணம், செயல் இவற்றால்) குற்றமில்லாத, தமையந்தி - என்று - ஒதம் - சொல்லப்பட்ட, தையலாள் - பெண்ணைவன், இசைவாள் - தகுதியாவாள் எ - று.

வேந்தே! உன் தோளுக்குத் தமயந்தி யென்றோணங்கு இசைவாள் என்க. திசை ஆகுபெயராய்த் திசையிலுள்ளாரை உணர்த்திற்று - தமையந்தி - அகரத்திற்கு ஐகாரம் போலியாயிற்று. அந்தத்தை யுடையவள் - அந்தி. (அந்தம் - அழகு) இ - பெண்பால் விசுதி.

30. அன்ன மொழிந்த ...

இ - ள் : பார்படந்தை கோமான் - பூமியாகிய பெண்ணுக்கு அரசனாகிய நான், அன்னம் மொழிந்த - அன்னப்பற்றவை சொல்லிய, மொழிபுகாமுன் - சொல் செயலில் துழையாததற்கு முன்னமே, கன்னி - கன்னிப் பருவத்தினளாகிய தமயந்தி, மனக்கோயில் - தன் மனமாகிய கோயிலு, புக்கு - (உள்ளே) புகுந்து, கைக்கொள்ள - சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டதனால், அநங்கன் - மன்மதன், சிலைவளைப்ப - கரும்பு வில்லை எடுத்து விளைத்ததினால், பதைத்து - மனம்பதறி, சொன்ன மயில் - நீ சொல்லிய மயிலுக்கு ஒப்பானவள், ஆர்மடந்தை - யாருடைய மகள், என்றான் - என்று (அன்னத்தை) வினவினான் எ - று.

கோமான், மனக்கோயில் கன்னிகைக் கொள்ள, வளைப்ப, பதைத்து ஆர்மடந்தை! என்றான் எனக் கூட்டுக. மொழி - மொழியப்படுவது எனும் பொருளது. செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது. கன்னி - விவாகமாகாத இளம்பெண். மயில் - உவமவாகுபெயர். ஆர்யார் என்பதன் மரூஉ. மடந்தை இங்கே பெண் என்ற மாத்திரையாய் நின்றது. இது மிகையுயர்வு நலிற்சியணி. காரணத்திற்குமுன் காரியங்கள் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால்.

31. எழுவுதோள் ...

இ - ள் : எழு அடு தோள் - தூணை வென்ற தோளையுடைய, மன்னா - அரசனே!, இலங்கு இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தமயந்தியாகிய அப் பெண்ணைவன், உழுவர் - உழவர், எர் தூண்ட - ஏரைச் செலுத்துகையில், கொழுதுதியில் - கொழு என்னுங்குரலியின் நுனியால், சாயந்த - சாயந்து விழுந்த, குவளை - குவளை

மலர்களினின்றும், மடையிதிப்ப - நீர் மடைகளை மிதித்த விலும்படி, தேன்பாயும் - தேன்பாயப்பெற்ற, மாடு - பக்கங்கலையுடைய, ஒலி நீர் கரடன் - ஒலிக்கின்ற நீர்வளப்பம் மிக்க விதர்ப்பநாட்டரசுகிய, கொடை விதர்ப்பன் - கொடுக்குங்குணமுடைய வீமராசன், பெற்றது ஓர் கொம்பு - பெற்றெடுத்த ஒப்பற்றியுங்கொம்பு போல்வான் எ -று.

மன்னு! இலங்கிழை நாடன் பெற்ற கொம்பு என்க. அடுதோள் - வினைத்தொகை. இலங்கிழை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகை. ஒலிநீர் - வினைத்தொகை. கொம்பு என்றதற்கேற்ப பெற்றது என்றார்.

32. நாற்குணமும் ...

இ - ள் : (தயந்தி) நால்குணமும் - நான்கு குணங்களும், நால் படை ஆ (க) - நான்குவகைச் சேனகனாகவும், ஐம்புலனும் - ஐந்து பொற்களும், நல் அமைச்ச ஆ - அறிவுடைய மந்திரியாகவும், ஆர்க்கும் சிலம்பே - பாதத்தில் அணியப்பெற்று) ஒலிக்கின்ற சிலம்பு என்னும் ஆபரணங்களே, அணி முரசு ஆ - அழகிய முரசுவாத்தியங்களாகவும், கண் (ஏ) - கண்களே, வேல்படையும் வாளும் ஆ - வேலாயுதமும் வாளாயுதமுமாகவும், வதனம் மதி குடைக்கீழ் - முக சந்திராகிய குடையின் கீழே, பெண்மை அரசு - பெண்தன்மையாகிய இராச்சியத்தை, ஆளும் - ஆள்வான் எ -று.

நான்கு குணங்களே தன்னைக் காக்கின்ற சதுரங்க சேனகனாகவும், பஞ்சேந்திரியங்களே நன்னிலையில் நிறுத்தும் அறிவிற் சிறந்த மந்திரிகளாகவும், காலில் அணிந்திருக்கும் நூபுரங்களே பெருமை முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் முரசு வாத்தியங்களாகவும், தன்னுடைய கண்களே எதிர்த்தவரை வருத்தும் வேலாயுதமும் வாளாயுதமுமாகவும், ஓர் அரசனைப் போற் கொண்டு, முகமாகிய சந்திரவட்டக் குடையின் கீழ், பெண்தன்மையாகிய அரசை ஆளுகை செய்யும் என்பதாம். நூற்குணம் : நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு. நாற்படை : தேர், யானை, குதிரை, காலாள். ஐம்புலன் : சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம். 'வாளுமே' என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தைக் கண் என்பதனாலும், 'கண்ணு' என்பதிலுள்ள ஆகாரத்தை வேற்படையும் வாளும் என்பனவற்றுடனும் கூட

டிப் பொருள் கொள்க. ஆக என்னும் செயவெனச்சங்கள் ஈறு குறைந்தன. இச் செய்யுள் உருவக அணி.

33. மோட்டினம் ...

இ - ள் : இடை - இடையானது, மோடு இளங் கொங்கை - உயர்வாகிய இளமை பொருந்திய முலைகளை, சுமந்து ஏற மாட்டரது - தாங்கி நிற்கமாட்டரது, என்று—, நாள் தேன் - புதிய தேன், அலம்பு - ததும்புகின்ற, வார் - நீண்ட, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியின், இணையடியில் - இரண்டு பாதங்களிலும், நூபுரங்கள் - சிலம்புகள், வீழ்ந்து பூண்டு - வீழ்ப்பெற்று வீடாமற்பற்றி, வாய்விட்டுப் புலம்பும் - வாய்விட்டு அலறும் எ -று.

இடைசுமந்தேறமாட்டரதென்று நூபுரம் கோதை அடியில் வீழ்ந்து பூண்டு வாய்விட்டுப் புலம்பும் என்க. பிற்தயாங்கண்டிராக்கும் பெரியோர் போல. நூபுரம் - துணைய இடை, கொங்கைகளைச் சுமந்து நிற்க ஆற்றாதென வருந்தி முறையிட்டதென்பதாம். இது தற்குறிப் பேற்றவணி. மோடு - மோட்டெனக் குற்றியலுகரத் தன்னெற்றிரட்டியது. அலம்புவார் வினைத்தொகை. வார் கோதை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

34. என்னு நூடங்கும் ...

இ - ள் : ஏழ் உலகும் - ஏழு தீவுகளிலும், நின்ற - நிலபெற்று கவிகை நிழல் வேந்தே - குடையின் நிழலையுடைய அரசனே, இடை - தமயந்தியின் இடையானது, அறுகால் சிறுபறவை - ஆறுகால்களையுடைய வண்டுகள், ஒன்றி - பொருந்தி, அம் சிறகால் - (தமது) அழகிய சிறகுகளால், வீசும் - வீசுகின்ற, சிறு காற்றுக்கு - மெல்லிய காற்றுக்கு, ஆற்றது - பொறுக்காது, தேய்ந்து - சுருங்கி, என்றும்—, நூடங்கும் - அசைந்துகொண்டிருக்கும், என்ப—, எ -று.

வேந்தே இடை காற்றுக்கு ஆற்றது தேய்ந்து நூடங்கு மென்க, ஏழு தீவுகள் - நாவல், இரவி, குசை, கிரொளஞ்சம், கமுகு, தெங்கு, புட்காரம். ஏழலகு - பண்புத்தொகை. என்ப - பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.

35. செந்தேன் மொழியார் ...

இ - ள் : பூவாளி வேந்தன் - மலர்ப்பாணங்களை யுடைய அரசனான மன்மதன், என்றும் வந்து - எப்பொழுதும் வந்து, பொரு வெம் சிலை - போர் செய்தற்குரிய கொடிய விலலை, சார்த்தி - வைத்து, ஏ ஆளி - அம்பு வரிசைகளை, தீட்டும் இடம் - தீட்டுகின்ற இடமானது, செம் தேன் மொழியார் - செம்மையான தேன்போன்ற இனிய சொற்களை யுடைய தமயந்தியினது, செறி - நெருங்கிய, அளக பந்தியின்கீழ் - முன்மயிர் வரிசையின்கீழ் (இருக்கிற), இந்து முறி - சந்திரனது துண்டம், என்று இயம்புவார் - என்று சொல்லுவார்கள் எ - று.

வேந்தன் தீட்டுமிடம் இந்துமுறியென் றியம்புவார். தீட்டுமிடம் - தீட்டுதற்குரிய சாணைக்கல். இந்துமுறி யென்றது - இளம்பிறையைப் போன்ற நெற்றியை, உருவகம். சிலை என்றது தமயந்தியின் பருவத்தை. செறி அளகம் - விளைத்தொகை.

36. அன்னமே ...

இ - ள் : அந்த அன்னத்தை - (தமயந்தியைப்பற்றிச் சொல்லிய) அவ்வன்னப்பறவையை, முன்னே - இளம்பருவத்திலேயே, நடை வென்றான் தன்பால் - நடையில் வெற்றி கொண்டவனாகிய தமயந்தியினிடத்தில், நயந்து - விருப்பமுற்று, அன்னமே—!, நீ உரைத்த அன்னத்தை, இப்பொழுது நீ என்னிடம் சொல்லிய அன்னம் போல்வானாகிய தமயந்தியை, உன்ன - சினைக்க, என் ஆவி சோரும் - எனது உயிர் தளர்கின்றது, உனக்கு அவளோடு—, அடைவு என்னை என்றான் - சம்பந்தம் யாது என்று வினவினான் எ - று.

அவளைத் தனக்குக் கூட்டுவித்தற்குரிய இயைபு அன்னத்திற்கு உண்டோ எனத் தெரிய இங்ஙனம் வினவினான். அடைவு - சேர்க்கை, தொழிற்பெயர்; அடை - பகுதி. வ - தொழிற்பெயர் விருதி. நடை - தொழிற்பெயர். இரண்டாவது அன்னம் உவமவாகுபெயர்.

37. பூமனைவாய் ...

இ - ள் : பூமனைவாய் வாழ்கின்ற - தாமரை மலராகிய வீட்டில் வாசஞ் செய்கின்ற, புன்குலங்கள் - பறவைக் கூட்டங்களாகிய யாம், அவன் தன் - தமயந்தியினுடைய, மாமனைவாய் வாழும் - பெரிய மாளிகை

யில் வாசஞ் செய்கின்ற, மயில் குலங்கள் - மயிற்கூட்டங்களாக விருக்கிரேம், காமன் - மன்மதன், படைகற்பான் - (அவனுடைய கண்களிடத்திற்) படைத்தொழிலைக் கற்கும்பொருட்டு, வந்து அடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், நாம் - நாங்கள், பை தொடியார் - பசிய வளையலை யணிந்த தமயந்தியினுடைய, பாதம் - கால்களிடத்தில், நடைகற்பான் - நடையைக் கற்பதற்கு, வந்து - விரும்பி வந்து, அடைந்தேம் - சேர்ந்தோம் எ - று.

எனவே தமயந்திக்கு விளையாட்டுப் பொருளாய் உடனுறைதலே எங்கட்கும் அவளுக்குமுள்ள சம்பந்தம் என்றதாயிற்று. பூமனை - பண்புத்தொகை. பூ, தலைமைபற்றித் தாமரை மலருக்கானது. ஆடவர் மனைதைக் கவர்ந்து வருத்துகின்ற தன்மையால் கண்கள் மன்மதனுக்குப் படைபயிற்றும் இடமாகக் கூறப்பட்டன. யாம் என்றது தன் இனங்களை யுள்படுத்தி.

38. இற்றது நெஞ்சு ...

இ - ள் : வெம் காமம் தீ உடைய - வெப்பம்பொருந்திய காமமாகிய தீயையுடைய, நெஞ்சு உடையான் - மனமுடைய நான், தேர்ந்து - துணிந்து, நெஞ்சம் இற்றது - மனநிலையழிந்தது, இரும் காதல் எழுந்தது - மிகுந்த ஆசை அதிகரித்தது, மாணம் அற்றது - மாணம் ஒழிந்தது, நாண் அழிந்தது - நாணம் கெட்டது, (ஆசலால்) இனி - இனிமேல், என்னுடைய வாழ்வு - எனது உயிர்வாழ்க்கை, உன்வாய் உடையது - உன் வாயின் சொல்லளவில் நின்றது, என்றான் - என்று சொன்னான் எ - று.

எனவே தமயந்தியைப் பெறுதல் உன்னாலன்றி என் முயற்சியால் ஆவதென்றில்லையென அவளையடைதலின் அருமைகூறியவாரும். 'உன்வாயுடையது என்னுடைய வாழ்வு' என்று கூறினான் உனது சொற்சாதுரியத்தால் அவளை எனக்கு உடம்படுத்தி வருவாயாயின் யான் உயிரோடிருப்பேன், அன்றேல் உயிர் நீங்கப்பெறுவேன் என்பதை வெளிப்படுத்தற்கு. வாயுடையது என்றது, அன்னத்தின் சொற்சாதுரியத்தாலாகக் காரியத்தை. நெஞ்சம் இறுதல் - ஆடவர்க்குரிய அறிவு நிறை ஒர்ப்பு கடைப்பிடி யாகிய குணங்கள் கெடுதல். மாணம் - நற்குடியிற் பிறந்தவன் எஞ்ஞான்றும் தன்னிலையின்மீதுத் தாழாமையும்,

ஒரோவழித் தாழ்வு வந்த விடத்து உயிர் வாழாமையுமாம். நாணம் - மனக் கூச்சம். வாழ்வு - தொழிற்பெயர்.

39. வீமன் திருமகளாம் ...

இ - ள் : சேமம் - (உயிர்களுக்குத் தண்ணளியாகிய நிழலைக் கொடுத்தலால்) காவலான, நெடும் குடையாய் - பெரிய குடையையுடைய அரசனே!, வீமன் திருமகளாம் - வீமராசனது புத்திரியான இலக்குமிமையொத்த தமயந்தியான, மெல்லியலை - மெல்லிய மேனியானே, உன்னுடைய—, வாமம் நெடும் புயத்து - அழகிய பெரிய தோள்களிடத்து, வைகுவிப்பேன் - தங்கும்படி செய்வேன், என்று உரைத்தது - என்று இங்ஙனம் சொல்லி, அன்னம் - அன்னமானது, ஒடுங்கு இடையாள் தன்பால் - சிறுத்த இடையை யுடையவளான தமயந்தியிடத்து, உயர்ந்து - உயரப்பறந்து, நீங்கியது - போயிற்று எ - று.

மெல்லியல் - அன்மொழித்தொகை. பல அரசர்களும் விரும்புதற்கேதுவாகிய அழகுநலம் வாய்ந்த தமயந்திக்கு உனது அழகு முதலிய பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி உன்னை மணக்கும்படி செய்வேன் என்ற வாரும். ஒடுங்கு இடை - வினைத்தொகை.

40. இவ்வளவிற செல்லுங்கொல் ...

இ - ள் : மும்மதம் நின்றது - மூன்று மதங்களும் பொருந்தி, ஆளும் - ஆட்சி செய்யும்படியான, கொல் யானே அரசு - கொல்கின்ற யானையையுடைய நளமகாராசன், இவ்வளவிற செல்லுங்கொல் - இதுவரை சென்றிருக்குமோ, இவ்வளவில் காணுங்கொல் - இவ்வளவுகேர்த்த பார்த்திருக்குமோ, இவ்வளவில் காதல் இயம்புங்கொல் - இவ்வளவு காலத்துள் (தனது) ஆசையைச் சொல்லியிருக்குமோ, இவ்வளவில்—, மீளும்கொல் - (அன்னம்) திரும்புமோ, என்று உரையா - என்று சொல்லிக்கொண்டே, விம்மினான் - துக்கத்தினால் தேம்பிக்கொண்டிருந்தான் எ - று.

காமமுற்றார்க்கு ஒரு நாழிகையும் ஓர் ஊழிபோற் காணப்படுமாதலின், இவ்வளவிற செல்லுங்கொல் என்று நினைத்ததற்குப் பிற்பட்ட சிறிதுகாலத்தைப் பெரிதாய் எண்ணி இவ்வளவிற காணுங்கொல் என்றது முதலாக எடுத்துக்கூறி நான் வருந்தினான் என்றவாறு. மும்

மதம் - கன்னமதம், கபேரலமதம், கோசமதம் என்பன. அளவு காலத்திற்குப் பண்பாகுபெயர். விம்முதல் - பெருமூச்சுசெறிதல்.

41. சேவல் குயிற்பெடைக்கும் ...

இ - ள் : (நளன்) பூவின் இடை அன்னம் - செந்தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அன்னம்போன்ற திருமகனையொத்தவனும், செம் கால் இளவன்னஞ் சொன்ன - சிவந்த காலையுடைய இளமையாகிய அன்னத்தாற் சொல்லப்பட்ட, நடையன்னந்தன்பால் - நடையிற் சிறந்த அன்னம்போன்ற தமயந்தியினிடத்து, நயந்து - விருப்பங்கொண்டு, சேவல் - ஆண்குயில், பெடை குயிலுக்கு - பெண்குயிலுக்கு, பேசும் - (கலவிக் குறிப்பைக் காட்டிப்) பேசுகின்ற, சிறுகூரல் கேட்டு - மெல்லிய ஓசையைக் கேட்டு, ஆவி உருகி - உயிர் தளர்ந்து, அழிந்திட்டான் - அறிவிழந்தவனானான் எ - று.

ஒன்றோடொன்று குலவிக்கவும் குயிலினொலியைக் கேட்டுத் தமயந்தியிடம் காதல் கொண்ட தானும் அவ்வாறு தமயந்தியை மணந்து கூடியிருத்தற் கில்லையென வருந்தினான் என்க. பெடைக்குயில் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. குயிற்பெடையென மாற்றுக.

42. அள்ளமுரைத்த ...

இ - ள் : அன்னம் உரைத்த - அன்னத்தினுற் சொல்லப்பட்ட, குயிலுக்கு - குயில்போன்றவனாகிய தமயந்தியின் பொருட்டு, அலசுவான் - வருந்துகின்ற நளன், மெல் மயில் - மிருதுத் தன்மை வாய்ந்த மயிலானது, தன் தோகை விரித்து ஆட - தனது கலாபத்தைப் பாப்பி ஆடாநிற்க, அதனை முன்கண்டு - அவ்வாறு விரித்தாரும் மயிலினைத் தனக்கு எதிரில் பார்த்து, ஆற்றாது - பொறுக்காது, உள்ளம் கலங்கினான் - மனங்கலங்கி நின்றான், கரமனோய் கொண்டார்க்கு - கரமவியாதி உள்ளவர்களுக்கு, குணம் - வன்மை, இஃது அன்றோ - இப்படிக்கலங்குதலல்லவா எ - று.

கண்டார்க்குச் சந்தோஷத்தை விளைக்கும் மயிலின் நர்த்தனம், நளன் காமநோயுற்று இருந்தாளுதலின் அவனுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கியது. குயில் - இனியமொழிக்கு உவமை. அலசுதல் - மனம் ஒரு வழி நிலலாது கலங்குதல். அலசுவான் - வினையாலணையும் பெயர்.

43. வாரணியுங் கொங்கை ...

இ - ள் : நெஞ்சந் துடியா - (நளமகாராசன்) மனந் துடித்து, நெடிது உயிரா - பெருமூச்செறிந்து; சேரர்ந்து - தளர்ந்து, கொடியார் - பூங்கொடியாரே, வார் அணியுங் கொங்கை - கச்சையணிந்திருக்கின்ற தனக்கையுடைய, மடவாள் - தமயந்தியினது, துடங்கு இடைக்கு - அசைகின்ற இடைக்கு, பேர் உவமையாக - பெருமை தங்கிய உவமப் பொருளாகும்படி, பிறந்து உடையீர் - பிறந்து அப்பேற்றைப் பெற்றிருக்கிறவர்களே, வாரீர் - வாருங்கள்; என - என்று, செம் கை கூப்பினுள் - சிவந்த கைகளைக் குவித்து அவற்றை அழைத்தான் எ - று.

நளன் துடியா, உயிரா, சேரர்ந்து, கொடியார் உடையீர் வாரீர், எனக் கூப்பினுள் எனக்கூட்டுக. அசைந்து விளங்கும் பூங்கொடிகள் தனது காதலியின் இடைபோலத் தோன்றலால், மனமகிழ்ந்து காம மயக்கத்தால் அவற்றை வணங்கினுள் என்பதாம். வேட்கை மிகுதி பற்றிக் கொடியாரை உயர்திணைப்படுத்திக் கூறினான். மடவாள் - மடமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். துடங்கு இடை - வினைத்தொகை. வடிவம் தன்மையும் பற்றி கொடி இடைக்கு உவமை. ஒரு பொருளை அடைய விருப்பம் மிக்கவர் மனக் கலக்க மடைதலும் பெருமூச்சு விடுதலும் இயல்பாதலின் 'நெஞ்சந் துடியா - நெடிதுயிரா' என்றார். நெஞ்சம் இடவாருபெயர்.

44. கொங்கையின ...

இ - ள் : மங்கை - தமயந்தியினது, கொங்கை இளநீரால் - கொங்கைகளாகிய இளநீராலும், குளிர்ந்த இளம் சொல் கரும்பால் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய சொற்களாகிய கருப்பஞ்சாற்றினாலும், பொங்கு - (அடிசு) மிகுகின்ற, சுழி என்னும் - உந்திச்சுழியென்று சொல்லப்படும், பூந்தடத்தில் - தாமரைத்தடாகத்திலும், நறும் - நல்ல, கொய்தாமம் - (அப்பொழுது) பறித்த மாலைகளின், வாசக் குழல் நிழல் கீழ் - வாசனைபொருந்திய கூந்தலின் நிழலிலும், வெய்து ஆம் - வெப்பமான, அகாம விடாய் - அந்தக் காம வெப்பத்தை, ஆறேனே - ஆற்றிக் கொள்ளப் பெறேனே எ - று.

இளநீர், கருப்பஞ்சாறு, நீர்த்தடாகம், சோலை, நிழல் என்பவற்றையடைந்தோர், தமது வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொள்வதுபோல, நள

னும் தமயந்தியினது இளநீர் போன்ற கொங்கைகளையும், கருப் பஞ்சாறு போன்ற சொல்லையும் தடாகம்போன்ற உந்தியையும், சோலைபோன்ற கூந்தல் நிழலையும் அடைந்து அநுபவித்து எனது, காமவெப்பத்தை நீக்கிக்கொள்ள மாட்டேனெனவெனத் தன்னுட் கூறினான். இளமையும் திரண்ட வடிவம் பற்றி கொங்கை இளநீரென்றும் இனிமைய தன்மை பற்றிச் சொல் கரும்பென்றும் குழிந்து ஆழந்திருக்குந் தன்மை பற்றிச் சுழி பூந்தடமென்றும், உருவகமாக்கிக் கூறப்பட்டன. நிழல் என்றதால் சோலை யென்பது பெறப்படுதலின் குழலைச் சோலையென உருவகமாக்காது கூறினார். கரும்பு - ஆகுபெயர். சுழி - தொழிலாகுபெயர். இது உருவக அணி.

45. மன்னன் விடுத்த ...

இ - ள் : மன்னன் விடுத்த - நளமகாராசன் அனுப்பிய, வடிவில் - அழகினால், திகழ்கின்ற - விளங்குகின்ற, அன்னம்போய் - அன்னப்பறவை சென்று, கன்னி அருகணைய - தமயந்தியின் பக்கத்திற்கே, நல் நுதலும் - நல்ல நெற்றியையுடைய தமயந்தியும், தன் ஆடல் விட்டு - தனது விளையாட்டை விட்டு, தனி இடம் சேர்ந்து - ஒருவருமில்லாத தனித்த இடத்தை அடைந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதனை - அவ்வன்னப்பறவையை (நோக்கி), ஈங்கு நாடல் - இவ்விடத்தே நீ விரும்பி வந்த பொருள், என் சொல் என்றான் - என்னவென்று கேட்டான் எ - று.

தொழியருடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த தமயந்தி தன்னிடத்து வந்த அன்னத்தின் எண்ணத்தைப் பலருமிருக்கு மிடத்து வினாவியறிதல் தகாதென்று தனித்த இடஞ்சென்று வினவினள் என்பதாம். நன்னுதல் - அன்மொழித்தொகை. ஆடல் - தொழிற்பெயர். அங்கு, இங்கு - ஆங்கு, ஈங்கு என முதல் நீண்டன. என் - வினாவினைக் குறிப்பு. நாடல் - தொழிலாகுபெயர்.

46. செம்மனத்தான் ...

இ - ள் : செம்மனத்தான் - செம்மையான மனமுடையவனும், தண்ணளியான் - குளிர்ந்த கிருபையுடையவனும், செம்கோலான் -

செங்கோலுடையவனும், மங்கையர்கள் தம்மனத்தை - இளம் பெண்களுடைய மனத்தை, வாங்கும் - தன்வசப்படுத்தும், தடம் தோளான் - விசாலமான - தோள்களையுடையவனும், மேல் நிலத்தும் - மேலுலகத்திலுள்ளவர்களிலும், நால் நிலத்தும் - பூமியிலுள்ளவர்களிலும், மிக்கான் - சிறந்தவனுமாகிய, மெய்மை நான் என்பான் - சத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன் என்று சொல்லப்படுபவன், உனக்கு - வேந்தன் - தலைவனும், உளன் - இருக்கிறான் எ - று.

தடந்தோள் - உரிச்சொற்றொடர். நிலம் - இடவாகுபெயர். நானிலம் - பூமி. அன்மொழித்தொகை. குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், பெய்தல் என்னும் ஐங்கனும் பாலை தனக்கோர் இடமின்றி, ஏனைய நான்கு நிலங்களினிடையே தோன்றுதலினால் பாலையையொழித்து, நான்கு நிலமெனப்பட்டது.

47. அறங்கிடந்த ...

இ - ள் : அறங்கிடந்த நெஞ்சம் - தருமம் நிறைந்த மனமும், அருள் ஒழுகு கண்ணும் - கருணை பெருகி வடிகின்ற கண்ணும், மறம் கிடந்த - வீரம் பொருந்திய, திண்தோள் வலியும் - உறுதியான புயவலியும், திறம் கிடந்த - எல்லா வல்லபமும் மிக்க, செம் கண் மால் அல்லனேல் - சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவேயல்லாமல், அங்கண் மாளுலத்து - அழகிய இடமகன்ற பெரிய பூமியில், தேர் வேந்தர் - தேரையுடைய அரசர்கள், அவற்கு - அந்த நளமகாராசனுக்கு, ஒப்பரோ - ஒப்பவாரர்களே? எ - று.

தருமகுணம், தண்ணளி, புயவலி, முதலிய சிறந்த குணங்களிற்கு தத்தற் கடவுளான திருமலை அந்த நான்குக்கு ஒப்பாகக் கூறலாமே யன்றி, உலகத்துள்ள எவ்வாசரையும், ஒப்புமை கூறத் தகாதென்பதாம். மால் - பெருமைக் குணமுடையவன். ஏல் - என்னில் என்பதன்மூலம். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

48. புள்ளின் மொழியினொடு ...

இ - ள் : வண்டின் பொதி - வண்டுக்கூட்டம், இருந்த - தங்கியிருந்த, மெல் ஒதி - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, பொன் - இலக்குமி போன்ற தமயந்தி, புள்ளின் மொழியினொடு - அன்னத்தின் சொல்லுடனே, பூவாளி - (மன்மதனது) மலரம்பு, தன்னுடைய உள்ளம் கவர - தனது மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுதலால், ஒலி இழந்த - பிரகாசமற்ற, வெள்ளை மதி - வெண்மையான சத்திரன், இருந்தது ஆம் என்ன - இருந்ததைப்போல, வாய்ந்து - (முகம் விளர்த்தலைப்) பெற்று, இருந்தான் - எ - று.

தமயந்தி நானது அழகின் திறத்தை விரித்துக்கூறிய அன்னப் பறவையின் சொல்லக்கேட்டு நான்மேல் ஆசைகொண்டு தன்வசமிழந்து செயலற்றிருந்தன என்பதாம். பூவாளி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வெள்ளை - பண்புப்பெயர். ஒதிப்பொன் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பொன் - உவமவாகுபெயர்.

49. மன்வன் மனத்தெழுந்த ...

இ - ள் : மன்னன் மனத்து - நாராசனது மனத்தில், எழுந்த - (தமயந்தி பொருட்டு) உண்டாகிய, மையல் நோய் அத்தனையும் - காம நோய் முழுவதையும், அன்னம் உரைக்க - அன்னமானது எடுத்துக் கூற, அகம் உருகி - (அதனால்) மனங் கரைந்து, முன்னம் - (அன்னத்தால் நனை அறியும்) முன்னதாகவே, முயங்கினான் போல் - அவனைத் தழுவிக்கொண்டவன்போல், தன் முலைமுகத்தை - தனது தனங்களை, பாரா - பார்த்து, மயங்கினான் - அறிவழிந்திருந்தான், மற்று என் செய்வான் - வேறு என்ன செய்வான் எ - று.

ஆசைமேலீட்டால், தழுவாத நனைத் தழுவியதாக மயங்கித் தனது தனங்களைப் பார்த்துத் தழுவியதாலாகும் நகக்குறி முதலியவை காணப்பெறாமையால், இதற்குக் காரணம் யாதென மயங்கினான் என்பதாம்.

50. வரவியுறையு ...

இ - ள் : பார்வேந்தன் பாவை - பூமியை ஆளுகின்ற அரசனான வீமனது மகனான தமயந்தி, பதைத்து - (ஆசை மிகுதியால்) மனம் பதறி, (பறவையை நோக்கி) மட அன்மே - இளமையான அன்னமே, காவின் இடைசென்று - நான் இருக்கும் சோலையிற்போய், தேர் வேந்தற்கு - தேரையுடைய அரசனாகிய அந்நாமகராசனுக்கு, என் நிலைமை - எனது அன்ப நிலைமையை, உரைத்தி - நீ சொல்வாய், என்னுடைய ஆவி உவந்து அளித்தாய் ஆதி - (அப்படி உரைத்து அவனை எனக்கு மணமகளுக்குவாயாயின்), எனது உயிரை மிகிழந்து கொடுத்த வனாவாய், என்று உரைத்தான் - என்று சொன்னான் எ - று.

‘எனது ஆசை மிகுதியை நானுக்கு எடுத்துக் கூறி அவனை எனக்கு மணஞ்செய்து வைத்திடராயின், எனது உயிர் வருத்தி அழியு’ மெனத் தனது ஆசை மிகுதியை வெளியிட்டான். இராச காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் வேளையில் உரைப்பின் அது செவி நுழையாமையுடன் மனதிலும் பதியாதாதலின் ‘காவினிடைத் தேர்வேந்தற்கு’ உரைத்தி என்றான்.

51. மன்னன் புயநின் ...

இ - ள் : அன்னம் - அன்னமானது, மன்னன் புயம் - நாமகராசனுடைய தோள்கள், நின்வனம் முலைக்கு - உன்னுடைய தொய் யிற்போலம் அமைந்த தனங்களுக்கு, கச்ச ஆகும் என்ன - இரவிக்கையாகுமென்று சொல்லும்படி, முயங்குவிப்பேன் - அணையும்படி செய்வேன், என்று - என்றுசொல்லி, பின்னும் - மேலும், பொருந்த - (அவன் மனதிற்ப) பதீழும்படி, அன்பால் ஒதி - அன்பினால் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி, (பின்பு) மலர் பூ கணைகள் - (மன்மதனது) பூவாகிய அழகிய அம்புகள், பாய - பாயும்படி, இருந்தவன்பால் - (வருத்தி) இருந்தவனாகிய நாமகராசனிடத்தில், எழுந்து போனது - (விடை பெற்றுக் கொண்டு) பறந்து போயிற்று.

புயம் முலைக்குக் கச்சாதல் - வேறுபடாது இரண்டும் பொருத்தி இருத்தல். தொய்யிலாவது - மகளிர் மார்பிலும் தோளிலும் மன்மதனுடைய வில் முதலியவற்றைச் சந்தனத்தால் எழுதப்பெறும் ஒரு வகைக் கோலம். முயங்குவிப்பேன் - பிறவினைத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.

52. கொற்றவன்றன் ...

இ - ள் : கோமகள் தன் தோழியர்கள் - இராச குமாரத்தியாகிய தமயந்தியினது தோழியர்கள், உற்றது அறியா - தமயந்திக்கு ஏற்பட்ட (வருத்த மிகுதியை) தெரிந்து, உளம் நடுங்கி - மனம் பதறி, கொற்றவந்தன் தேவிக்கு - வெற்றியையுடைய வீமராசனது மனைவிக்கு, பொன் தொடிக்கு - பொன்னாலாகிய வளையல்களையணிந்த தமயந்திக்கு, வேறுபாடு - (முன்னிலைமைக்கு) மாறுதல், உண்டு - என்றார் - உண்டாய் இருக்கிறதெனச் சொன்னார்கள், அதனை - அச் செய்தியை, பெற்ற கொடி - தமயந்தியைப்பெற்ற தாயானவள், வேந்தனுக்கு அரசனுக்கு, கூறினான் - சொன்னான் எ - று.

தமயந்தியின் இன்ப துன்பங்களைத் தமதாகக்கொள்ளும் உயிர்த் தோழியர்களாய் அவளைக் காப்பவர்களாதலால் தமயந்தியின் வேறு பாட்டுக்கு, உன்னம் நடுங்கி உடனே நற்றாய்க்குத் தெரிவித்தார்கள்; அதனை அவள் வீமராசனுக்குத் தெரிவித்தான் என்பதாம். கணவன் மேல் விருப்பங் கொண்டானென்து இடக்காடக்கலாக அதனை மறைத்து வேறுபாடுண்டென்றார். வேறுபாடு - முதலிலே நீண்ட தொழிற்பெயர்.

53. கருங்குழலார் ...

இ - ள் : கருங்குழலார் - கருமையாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களது, செங்கையினால் - சிவந்த அகங்கையால் (வீசும்), வெண்கவரிப்பைங்கால் - வெண்சாமரையினது குளிர்ந்த காற்று, மருங்கு உலவ - இருபக்கங்களிலும் வீசவும், வார் முரசம் - வாரணிந்த முரசவாத்தியங்கள், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும், நெருங்கு புரிவளை - நெருங்கிய முறுக்கு

களையுடைய சங்குகள், நின்று ஏங்க - நிலைபெற்று ஒலிக்கவும், பேரய்—, பெற்ற - தான்பெற்ற, வரிவளைக்கை நல்லாள் மனை, கீற்றுப் பொருந்திய வளையல்களையணிந்த கைகளையுடைய நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய தமயந்தியினது மாளிகையில், புக்கான் - புகுந்தான் எ - று.

உலவ, ஆர்ப்ப, ஏங்க மனைபுக்கான் எனக் கூட்டுக.

54. கோதை சுமந்த ...

இ - ள் : மீது எல்லாம் - மேலெல்லாம், களிவண்டு - மதுஷண்டு களிக்கின்ற வண்டுகள், காந்தாரம்பாடி - காந்தாரம் என்ற பண்ணைப் பாடி, நின்று அரற்றும் - நீங்காமல் நின்று ஒலிக்கின்ற, பூ தார அம் மெல் ஒதிப் பொன் - பூமாலையை அணிந்த அழகிய மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய இலக்குமியை யொத்த தமயந்தி, கோதை சுமந்த கொடிபோல் - மலர்மாலையைச் சுமந்துள்ள பூங்கொடியைப் போல, இடை துடங்க - இடை தளரும்படி (வந்து), தாதை திரு அடி மேல் - தந்தையினுடைய அழகிய பாதங்களில், தான் வீழ்ந்தாள் - தான் வீழ்ந்து வணங்கினாள் எ - று.

காந்தாரம் ஓர்வகைப் பண். இது குறிஞ்சி யாழ்த் திறம் எட்டி டில் ஒன்று. பொன் - உவம ஆகுபெயர்.

55. பேரழகு சோர்கின்ற ...

இ - ள் : பேர் அழகு - மிகுந்த அழகு. சோர்கின்றது என்ன - வழிகின்றது என்று உவமை சொல்லும்படி, பிறை நுதல் மேல் - பிறைச்சந்திரன் போன்ற தனது நெற்றியில், நீர் அரும்ப - வேட்கை மிகுதியாலாகிய வேர்வை நீர் துளிக்க, நின்றாள் - நின்றவளான, தன் பேதையை - தனது குமாரத்தியின் நிலைமையினை, பாரா - பார்த்து, குலம் வேந்தன் - உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்த வீமராசன், கோ வேந்தர் தம்மை மலர் வேய்ந்து கொள்ளும் மணம் - மேன்மை பொருந்திய அரசர்களில் ஒருவனை மலர்மலை அணிந்து மணஞ்செய்து கொள்ளத்

தக்க சுயம்வரத்தை, சிந்தித்தான் - தன்மகளுக்கு நாட்ட வேண்டுமென நினைத்தான் எ - று.

வேட்கை மிகுதியால் நெற்றியில் இருந்து ஒழுகும் வெயர்வையை அழகு ஒழுக்குவதாகக் குறித்தார். பிறை நுதல் - உவமத்தொகை பேதை நின்றானை என்றவிடத்து ஐ உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது நின்றாள் - வினையாலணையும் பெயர். மலர் ஆகுபெயர். குலம் - வடசொல்.

சுன்னாகம்
திருமகள் அழுத்தகம்

279/46—3000